

utripdravograda

UTRIP DRAVOGRADA

Letnik I | št. 006 | oktober 2023

AKTUALNO
KAKO NAPREJ PO
POPLAVAH?

ZANIMIVOSTI

VIRTUALNI DRAVOGRAD

POGOVOR

BOJAN ZAVEC IN MIRAN KOROŠAK

LJUDJE IN LEGENDE

OTOKAR PRAPER

KOLEDAR DOGODKOV IN PRIREDITEV V MESECU OKTOBRU

ROBERT PETAN

z zasedbo hudih glasbenikov in pevk

Petek, 6. 10. 2023, ob 19.30, Dom borcev Šentjanž

- Brežiški muskonter po duši, po srcu in popoldne
- Soustvarjalec oddaje Kaj dogaja? na RTVSLO
- Vabljeni na zabaven večer, poln dobre glasbe in humorja!

Vstopnice so po ceni 7 € (predprodaja)
na voljo preko spleta na Olaii,
na bencinskih servisih OMV in trafikah 3DVA
oz. 10 € na dan koncerta.

Kazalo

- 3 Uvodnik in kazalo
- 4 Županova stran
- 6 Ljudje in legende: Otokar Praper
- 11 Aktualno: Sanacija poplav
- 14 Pogovor: Miran Korošak
- 15 Pogovor: Bojan Zavec
- 16 Zanimivosti: Virtualni Dravograd
- 18 Iz arhiva TVD
- 19 Kultura
- 20 Šport
- 21 Iz krajevnih skupnosti
- 22 Novice
- 23 Dom starejših občanov Črneče
- 24 Osnovne šole
- 26 Društva
- 27 Zadnja stran
- 28 Napovednik dogodkov

Katja Čevnik

Ne staramo se, temveč zorimo

S Picassovimi besedami stopamo v nov mesec, koledarsko pa smo že v novem letnem času, čeprav je v zadnjih letih zaradi vedno bolj spremenljivega vremena kar težko potegniti ločnico med zimo, ki se zavleče v pomlad ali jesenjo, ki začne zoreti prehitro, ko bi radi še uživali v toplem poletju.

Številne študije so pokazale in dokazale, da ljudje, rojeni jeseni, živijo dlje kot tisti, ki so se rodili v drugih letnih časih. Večina stoletnikov se je namreč rodila septembra, oktobra in novembra. Konec lanskega leta je v Sloveniji živel 344 ljudi, starih sto let ali več, med njimi 279 žensk in 65 moških. Zanimivo je, da je med njimi nadpovprečno veliko samskih žensk in učiteljic. V Dravogradu smo na dan 1. 1. 2023 beležili eno osebo, staro sto let ali več, 15 pa jih je bilo starih od 95 do 99 let. V jeseni življenja moramo poskrbeti, da nam bodo naši zreli možgani dobro delovali. Vzemimo za zgled verice. Ko te jeseni shranjujejo in skrivajo hrano, se del njihovih možganov, odgovoren za spomin in čustva, poveča za 15 odstotkov. Zato se tudi pozneje spomnijo, kam so skrile svoje oreške. Kakšen jesenski plod pa najdejo tudi pod odpadlim listjem in vraževerni verjamejo, da bo imel tisti, ki ujame suhe liste v trenutku, ko padejo z drevesa, v letu enako število srečnih mesecev. Ulovite čim več jesenskega listja tudi vi!

Uredništvo

Odgovorna urednica
Anita Stepišnik

Izdajatelj
Občina Dravograd,
Trg 4. julija 7, Dravograd

Uredniški odbor
Maja Kovačič Tasič, Katja Čevnik,
Robert Preglau, mag. Jerneja Ravnik

Lektorica
Katja Čevnik

Tisk
SCHWARZ PRINT d.o.o.
Koprska 106/d, 1000 Ljubljana

Naklada
3.400
ISSN 2536-3840

www.utripdravograda.si
e-pošta: urednistvo@utripdravograda.si

Fotografija na naslovnici
Artur A. Švarc

Za točnost in vsebino objavljenih prispevkov odgovarjajo njihovi avtorji in ne izražajo nujno stališč uredništva.

Spoštovane občanke in občani!

Kaotičen mesec avgust se je delno prenesel še v mesec september. Poplave in škoda, ki jo je ta ujma povzročila na številnih objektih, cestni infrastrukturi, zemljiščih znaša več kot 60 milijonov evrov. Pred nami je pot okrevanja in sanacije vse te škode. Kako dolga in koliko časa bo trajala ta pot, pa je odvisno predvsem od dodelitve finančnih sredstev s strani države in nato pripravi projektov ter fizični izvedbi del. Sam ostajam optimist in verjamem, da bomo trajno sanacijo zmogli v razumnem roku.

Občinska uprava je svojo nalogo glede popisa škode in vnosa v ustrezno aplikacijo opravila odlično, saj smo ena izmed redkih občin, ki je zahtevane podatke dostavila v predpisanih in zahtevanih rokih, ki so bili izjemno kratki. Kar pomeni, da so morali podati predhodno oceno škode do 5. septembra in končno ocena škode z vnosom vsakega škodnega dogodka (katerih število je na dan pisanja tega članka znašalo okoli 760) v posebno aplikacijo Ajda. To pomeni 760 ogledov na terenu in nato 760 opisov, klasifikacij in slik, ki jih je potrebno vnesti v aplikacijo. Ogromno delo, ki smo ga ob ustrezni organizaciji delovnega procesa odlično izpeljali!

Zelo dobro in kakovostno smo skupaj s številnimi izvajalci (JKP Dravograd, SGP Pokeržnik,

Slemenšek, VGP Drava in številnimi podizvajalci ...) izvedli tudi več intervencijskih popravil na večjem številu cestnih odsekov in objektov v celotni občini, ponovno smo 14. septembra za ves promet odprli tudi saniran Papežev most čez reko Mislinjo. Izvajajo se dela na čiščenju hudournikov, rekah Meži in Mislinji. Čakamo še na odgovor, kam z vsem začasno deponiranim muljem, ki ga je k nam naplavila reka Meža. Posebej sem vesel, da smo uspeli izvesti potrebna interventna dela tudi v naselju Tribej (plaz Matavunder), ki so zajemala odvoz večjih količin materiala in odprtje ceste, posek drevja na in v okolici plazu, čiščenje struge potoke, izvedbo novega propusta in ustrezne bočne zaščite stanovanjskega objekta. Vse to je predpogoj za preklic ukrepa evakuacije.

Spoštovani, v tej številki Utripa je tudi povezava do anketnega vprašalnika, preko katerega nam bodo vaši odgovori v veliko pomoč pri pripravi strategije razvoja Občine Dravograd. Če kaj, nas je naravna katastrofa s poplavami v mesecu avgustu spet združila in pokazali smo solidarnost, pokazali smo, da skupaj zmoremo vse in lahko tudi čez noč naredimo marsikaj. Čas je, da na novo postavimo razvoj Občine Dravograd, da s skupnimi močmi oblikujemo takšno občino, da bomo nanjo ponosni, kjer se bomo odlično počutili in nam bo omogočala kakovostno življenje in kjer bomo z veseljem živeli mi in naši zanamci. Čas je, da skupaj z vsemi vami ustvarimo občino po meri ljudi.

Naprošam vas, da aktivno sodelujete pri pripravi nove razvojne strategije Občine Dravograd. Anketni vprašalnik ima 43 vprašanj in vam bo vzel približno 15 minut. Nekatera vprašanja so kratka in samo »poklikate«, druga vam bodo vzela kakšno minuto več za razmislek. Vsak odgovor šteje, vaš odgovor šteje in pomaga k nastanku občine, kot si jo želimo njeni občani, kot si jo želite vi.

Za vaše sodelovanje in prispevek k boljšemu jutri se vam že vnaprej iskreno zahvaljujem.

vaš župan,
Anton Preksavec

POVEJ SVOJE MNENJE

vprašalnik o kakovosti življenja
v Občini Dravograd

1. KORAK

Preberi QR kodo s
svojo mobilno napravo
ali vpiši povezavo v
brskalnik.

2. KORAK

Izpolni vprašalnik in
podaj svoje predloge
in mnenja.

3. KORAK

Oddaj svoje delo in
bodi ponosen, da
soustvarjaš prihodnost
naše občine.

VAŠE MNENJE ŠTEJE!

Pomagajte izboljšati kakovost življenja
v občini in aktivno sodelujte pri pripravi
strategije razvoja občine.

Proste trenutke med številnimi aktivnostmi rad preživlja doma, v svoji z bršljanom obrasli hiši nad Dravo.

Od nesojenega vojaškega pilota do heroja slovenske osamosvojitve

Otokar Praper je širši Sloveniji znan predvsem kot veteran vojne za Slovenijo in junak bitke za mejni prehod Holmec. Sokrajani pa ga poznamo še v različnih drugih vlogah, kot vsestranskega človeka, ki je dejaven na mnogih področjih, predvsem pa ga poznamo kot ljubitelja narave, navdušenega popotnika in srčnega prijatelja.

besedilo: Urša Prosenjak fotografije: Urša Prosenjak, arhiv Otokarja Praperja

Ravno minuli mesec je Otokar zakoral v svoje 82. leto. Ker je vsa leta aktiven član skupnosti, verjetno ni Dravograjčan, ki ne bi imel vsaj enega spomina, povezanega z njim. Čeprav sva se tokrat prvič zares pogovarjala, sem imela občutek, kot da se pozna že veliko dlje – Otokar je bil namreč v otroštvu dober prijatelj mojega strica, družila pa ju je izjemna ljubezen do narave in skupaj sta prehodila vse koroške bregove v okolici Dravograda in Raven na Koroškem, kamor sta hodila v šolo. »Šla sva čez park dol in na Brinjevo goro in čez Križevno cerkev, če pa se je mudilo, pa sva imela najbližje ob progi. Taki smo pač bili, nismo mogli biti pri miru. V gozdu smo imeli celo skrit pisker, pa smo se vmes ustavili, nabrali dračje, zakurili, si pripravili kosilo iz tistega, kar smo našli in šli naprej. Vsi pa smo radi brali.« Takrat je Otokar že položil temelje za enega svojih kasnejših podvigov, a o tem malo kasneje.

Družina Praper je bila družina učiteljev. V prosveti je delal že oče, ki je bil v času sinovega rojstva zaposlen ravno v Mežici, zato je Otokar pravzaprav rojen Mežičan, a je že več kot 70 let Dravograjčan. Najzgodnejša

otroška leta je preživel v Halozah, ki jih še danes nosi v srcu in zna kaj povedati tudi po haloško. Leta 1952 je bil oče z dekretom premeščen v Dravograd, kjer je nato družina tudi ostala.

»Kolikor daleč nazaj se spomnim, so bili vsi v naši družini učitelji. Oče mi je napovedoval, da se bom v tem poklicu znašel tudi sam, a sem imel čisto drugačne načrte. Namesto na učiteljske sem šel v gimnazijo, da bi lahko po njej šel v Beograd na Vojno akademijo na letalstvo. To me je nadvse privlačilo, zato sem že kot fantič s kolegom hodil v Slovenj Gradec na letališče, kjer sem delal skupaj z očetom Damjana Cehnerja in za nagrado potem dobil skok s padalom. Najprej sem naredil padalski izpit, potem pa še izpit za motornega pilota. V gimnaziji nas je nekoč obiskal nekaj let starejši Rožičev Marjan, ki je bil že vojaški pilot, ter nam predstavil svoj poklic in delo. Veselil sem se že, kako bom tudi jaz čez nekaj let obiskal svojo nekdanjo šolo kot pilot. Po gimnaziji sem se tako vpisal na letalski oddelek Vojne akademije, a je imela usoda drugačne načrte.

Ko smo prišli na vpis, sva bila z naše gimnazije dva kandidata, z mano je bil še

kolega iz Trbonj. Vsi smo bili sprejeti, a so ravno takrat zmanjšali razrede. Bilo nas je preveč za en oddelek in premalo za dva. Komandant je zato naročil, naj zmanjšajo število kandidatov, a po vseh razpoložljivih podatkih in kriterijih niso mogli tako enostavno narediti izbora. Zato so poskusili s psihofizičnim preizkusom, kjer je sicer zaradi zdravstvenih razlogov izpadel eden izmed kandidatov, a nas je bilo še vedno preveč. Tam smo bili že tri tedne, pa rešitve še vedno niso našli. Nazadnje so nas dali v centrifugo, simulator, ki je namenjen preizkusu in pripravi že izbranih pilotov, da bi preverili njihovo ustreznost za zahtevnejša bojna letala. Gre za kabino, ki se vrti s trojno rotacijo, kar je za marsikoga prehud zalogaj. A tudi ta preizkus smo vsi opravili. Komandant nas je nazadnje postavil v zbor in nas naključno, vsakega četrtega, izločil. Imel sem smolo, da sem bil ravno med tistimi, ki smo bili na tak način poslani domov. Ta izkušnja me je hudo razočarala. Prej sem imel vedno občutek, da je vsaj vojska nekaj, kjer je red, pa tudi tu ni bilo tako. Naslednjega dne sva s kolegom še vedno v uniformah čakala v štabu na dokumentacijo, da bi se vrnila domov,

Ob 80. rojstnem dnevu ga je prijatelj Srečko Frühauf presenetil z izvirnim darilom - portretom.

ko je prišel mimo nek oficir in naju vprašal, zakaj tako namrgodena sediva tam, ne da bi ga pozdravila. Sam sem se le obrnil proč, kolega pa je pojasnil, kaj se je zgodilo. Oficir nama je rekel, da se vendar ni zaradi tega podrl svet, toda sam sem se počutil, kot bi se mi zgodilo natančno to. Oficir je nato povedal, da mornarica, kjer je bil tudi sam polkovnik, še vedno sprejema novince. Prijatelj se je odločil, da se bo vendarle usmeril v mornarico, jaz pa sem bil odločen, da me zanima samo letalstvo in sem se tako vrnil domov.«

A Otokarjeva zgodba z vojaško aviacijo še zdaleč ni bila zaključena. Ko je napočil čas za obvezno služenje vojaškega roka, je naborna komisija opazila, da ima določene letalske izkušnje in že opravljena različna usposabljanja, zato so ga razporedili v oddelek letalstva. »Najprej nisem bil dober vojak. Po bridki izkušnji me je minilo vso navdušenje in sploh nisem imel več volje. A tudi to je minilo. Težava pa se je pojavila, ko se je vojaški rok iztekel in sem se vrnil domov. Nisem imel poklica. Oče se je takrat smejal in rekel, da je že zdavnaj vedel, kje bom končal. Tako kot je napovedal že pred časom, sem nazadnje postal učitelj. Opravil sem diferencialne izpite na učiteljskišči in že sem bil v šoli.«

Tam je ostal dve leti, preden je spet posegla vmes usoda in so ga naključja pripeljala na pot, ki mu je bila načrtana. Mož ene izmed sodelavk učiteljic je bil šef bližnje enote obmejne milice in je opazil, da ima Otokar eno izmed lastnosti, ki je na meji zelo cenjena in koristna – tekoče je govoril francosko in angleško. »Nemščine se takrat nismo učili v šoli, delno zato, ker je bil zaradi zgodovinskih dogodkov to takrat med ljudmi zelo nepriljubljen jezik, francoščina pa je bila jezik diplomacije. Ko je sodelavkin mož izvedel za

Vse od otroštva rad poje in je sodeloval v številnih zborih. Danes je najstarejši pevec v občini. Ob njem brat Peter in še enga glasbena legenda, Marjan Popič Ožbi.

moje znanje tujih jezikov, me je povabil, da bi se pridružil obmejni milici, saj je tam znanje vsakega tujega jezika dodatno ovrednoteno in pomeni tudi višjo plačo. Ravno takrat sem se začel ukvarjati z lovom in sem videl priložnost, da bom imel več časa tudi za ta svoj hobi.« Zaradi vsega tega se je Otokar odločil, da zapusti učiteljske vrste in se pridruži službi, ki je skrbela za varnost na meji. »Državne meje takrat ni nadzirala milica, pač pa obmejni organi, ki so spadali pod komando Rankovića. Imeli smo tudi drugačne uniforme, sicer enotne obleke, vendar zelo podobne takrat modernim civilnim oblekam. Bili smo tudi oboroženi, vendar ne javno, nismo nosili opasačev kot policija, imeli pa smo značke, s katerimi smo izkazovali svojo pripadnost organizaciji in se ločili od civilistov. Takoj, ko sem se odločil za to pot, šel sem v Beograd, kjer sem tudi opravil izpit iz angleščine in francoščine. Že prvo plačo sem imel precej višjo kot moj oče ravnatelj, pa še manj stresno delo je bilo.«

Čeprav je bila takratna družbena klima dokaj nenaklonjena vsemu nemškemu, je bilo vendarle največ potnikov, s katerimi so obmejni miličniki imeli opravka, nemško govorečih, zato se je kmalu naučil tudi nemško, nato pa še italijansko ter opravil izpit iz obeh jezikov, kar je pomenilo še dodatno povišanje plače in Otokar se je odločil ostati v tem poklicu.

Napočilo je leto 1966, ki je prineslo tudi politične spremembe v Beogradu. Ni bilo več zaželeno, da je celotna organizacija v rokah enega človeka. Komandant Aleksander Ranković je imel številne politične nasprotnike, ki so ga obtoževali poskusa državnega udara, kar pa, kot se spominja Otokar, sploh ni držalo. A glasovi nasprotnikov so bili vseeno dovolj močni, da so privedli do reorganizacije službe za nadzor meje, ki so jo nato prevzele republike same.

»Zvezni sekretariat ne bo več v rokah enega človeka, niso pa vedeli, kaj bi z nami. Ostali smo na meji, niso pa vedeli, kako naj nas oblečejo. Vlada se je naposled odločila, da smo pravzaprav milica in so nam dali miličniške uniforme in opasače, jaz pa sem tako pristal v milici, ne da bi me kdo kaj vprašal. Znanje tujih jezikov se ni več posebej vrednotilo, če si znal, si znal, če pa nisi, pa nisi. Vseeno sem ostal in nazadnje tudi končal svojo kariero v milici oziroma policiji.«

Svojo aktivno delovno pot v policiji je zaključil po slovenski osamosvojitveni vojni, po zgodovinskih dogodkih na Holmcu, zaradi katerih se je moral invalidsko upokojiti. Večino časa je sicer preživel na mejnem prehodu Vič, pa tudi na Holmcu, kjer je bil pomemben železniški prehod, pa še na mejnem prehodu Radelj. Obmejna milica je namreč nadzirala mednarodne mejne prehode, ne pa tudi maloobmejnih, ki so bili namenjeni predvsem domačinom. Nekaj časa je bil komandir na mejnem prehodu Holmec in sam ugiba, da je bil morda prav zaradi tega junija 1991 poslan prav tja, čeprav

Pred odhodom v delovno brigado se je nekaj udeležencev na mariborskem učiteljskišću usposobilo za vodenje skupin v brigadi.

Življenjepis

Otokar Praper se je rodil 16. 9. 1942 v Mežici, otroštvo pa je zaradi očetove službe preživel v Halozah. Družina se je leta 1952 preselila v Dravograd. V mladosti je bil aktiven mladinski organizaciji, strelskem društvu, pevskem zboru, planinskem društvu in Aeroklubu. Udeleževal se je delovnih brigad, bil aktiven pri konjeništvu in delu z mladimi.

Po končani gimnaziji se je najprej zaposlil v OŠ Dravograd kot učitelj, leta 1965 pa v Zveznem sekretariatu za notranje zadeve v Beogradu. Službo je dobil v Dravogradu na mejnem prehodu Vič. Ob ustanovitvi Uprave za notranje zadeve je do leta 1982 delal v Slovenj Gradcu, kasneje pa v Dravogradu na Občini kot načelnik Oddelka za notranje zadeve, kjer je ostal dva mandata.

Leta 1991 je bil v bitki na Holmcu poveljnik obrambe in tam tudi težje ranjen, kmalu po končanem zdravljenju pa se je upokojil. Živi v Dravogradu, je aktiven lovec, še vedno poje in je aktiven strellec ter lokostrellec. Je veteran združenja SEVER, tudi dolgoletni član Združenja slovenskih častnikov Občine Dravograd. Za svoje zasluge pri obrambi domovine je prejel več odlikovanj.

je bil takrat zaposlen na upravi v Slovenj Gradcu. Pravzaprav je bil ravno on dežuren tiste noči, ko se je začelo dogajanje, o katerem se danes otroci učijo v šolah.

Ker sva v pogovoru prišla do poglavja njegovega življenja, po katerem ga pozna širna Slovenija in s katerim si je prislužil tudi mesto v zgodovinskih učbenikih, a je hkrati nedvomno zanj tudi eden najbridkejših spominov, za hipec oklevam, ali naj ga spodbudim k pripovedi o takratnem dogajanju. Malce oklevam tudi zaradi tega, ker kot novinarka čutim velikansko odgovornost ob poročanju o tej temi, obenem pa se počutim izjemno počaščena, da mi je ta naloga zaupana. Vem, da je bil Otokar takrat hudo ranjen in se je zaradi tega tudi invalidsko upokojil. Naposled ga povprašam o tem. Ni videti, da bi nerad pripovedoval o tem – navsezadnje je zgodbo opisal že mnogim novinarjem pred mano, o takratnih zgodovinskih dogodkih pa večkrat pripoveduje tudi mlajšim rodovom. Kot izkušen miličnik in odgovoren mož je takrat odigral pomembno vlogo ter moral sprejeti številne odločitve, ki bi lahko radikalno spremenile potek zgodovine, če bi takrat razmišljal drugače.

»Tiste noči sem bil dežuren na upravi v Slovenj Gradcu, ko so začele prihajati depeše, ki niso obetale nič dobrega. Takoj sem poklical dežurnega inšpektorja, ki je bil že tam, potem pa sem obvestil še direktorja uprave, da bo seznanjen, ker ne bom sam o ničemer odločal. Poklical sem ga in ga zbudil ter mu pojasnil situacijo in povedal, da mislim, da bi bilo prav, če pride v službo. Naročil mi je, naj z inšpektorjem takoj skliče vse zaposlene. Povedal sem mu, da sva že začela z obveščanjem. Direktor je sklical sestanek ob petih zjutraj, udeležiti pa smo se ga morali vsi, tudi tisti, ki so bili sicer prosti. Med sestankom sem opravljal naloge dežurnega, po njem pa sestavil običajno poročilo in se odpravil domov, saj se je moja 24-urna izmena končala, nihče pa mi ni nič rekel. Ko sem prišel domov, še preden sem se utegnil preobleči, so me klicali in mi povedali, naj vzamem orožje in grem kar na Holmec. Na sestanku so so namreč sklenili, da grem jaz na Holmec, kolega Marko Pogorevc pa na Vič. Marko je bil sicer inšpektor na upravi, dodatno pa je imel še posebno policijsko enoto, namenjeno bojnim aktivnostim. S svojo enoto je šel na Vič, kjer se je pričakoval hujši napad, jaz pa sem šel na Holmec, ne da bi mi kdo dal ka-

kšna določena navodila. Rekli so mi, da bom vse izvedel na Holmcu, ki je sicer imel svojega komandirja, ki pa je bil le komandir, jaz pa sem bil pomočnik poveljnika posebne enote. Zato so me poslali tja, a brez vojakov. Imel sem le nekaj rezervistov, pa še nekaj fantov je prišlo v službo, tako da nas je bilo 15. Komandir je bil v službi do dveh popoldne, nato je šel domov. Po tistem ga nismo več videli. Naročeno mi je bilo, da če bo vse potekalo normalno, naj se ne mešam v delo na prehodu, naj bom samo prisoten. Komandir naj ukazuje, ostali naj delajo, če pa pride do nenavadnih aktivnosti ali do sovražnega napada, pa moram vskočiti in prevzeti poveljstvo. Tako se je tudi zgodilo. Ko je postalo vroče, sem poslal domov carinike, saj tam niso mogli pomagati, samo ogrožali bi svoja življenja.

Zadnjima dvema carinikoma sem naročil, naj vzameta blagajno in pobereta vse dokumente ter štamčilke in zapustita mejni prehod. Pa še prav je bilo, da sem jima tako ukazal, saj je kasneje poslopje zgorelo. Tik pred zdajci sem poslal domov še dve dekleti, policistki, od katerih je bila ena povsem neoborožena, druga pa je imela le majhno pištolo. Kasneje mi je bilo sicer očitano, da sem razmetaval z moštvom, ki je bilo nujno potrebno, a v tistem trenutku je bilo pomembneje, da so neoboroženi pripadniki na varnem, saj sem vedel, da bo hudo. In res je bilo. Na obeh straneh so bili mrtvi in ranjeni, a vseeno, glede na količino izstreljenega streliva, ni bilo tako hudo, kot bi lahko bilo. Najhujša težava je

Še pred dvajsetim letom je bil tako rekoč povsod, iz delovne brigade iz Skopja se je v Dravograd vrnil kar peš.

Dviganje zastave v delovni brigadi Beli breg v Srbiji 12. avgusta 1960.

Velik del življenja je posvetil konjem, bil je tudi soustanovitelj konjeniškega kluba.

bila, ker so imeli na drugi strani dva topa, mi pa zgolj svojo osebno oborožitev.

Popoldne drugega dne so na nasprotni strani zamenjali komandirja, s katerim bi se sicer lahko dogovorili, zato so morali pripeljati nekoga drugega. Prejšnji komandir je prišel na pogajanja in nam dal 20 minut časa, da pobremo svoje stvari in odidemo, preden odprejo ogenj. Moji nadrejeni niso verjeli, da nasprotnik misli resno, prepričani so bili, da se bodo pogajanja vlekla še nekaj ur. Ravno, ko sem po telefonu šefa prepričeval, da ne dvomim v njihove besede, da nas bodo po 20 minutah zradirali, se je čas iztekel in nasprotnik je odprl ogenj. In takrat se je začel spopad. Na avstrijski strani so se z vso oborožitvijo, ki so jo imeli na voljo, celo z muzejskimi tanki, pripravljali tudi Avstrijci, da bi odgovorili z orožjem, če bi JLA slučajno segla predaleč.«

V spopadu, ki je sledil, je bil Otokar tudi hudo ranjen, pomotoma so ga celo razglasili za prvo žrtev na slovenski strani. Kot so kasneje ugotovili preiskovalci, je le malo manjkalo, da ni tudi zares izgubil življenja. »V zgornjih prostorih sem ranjen ležal na tleh, ko je nasprotnik ustrelil še s topom. Topovska granata je zadela le 60 centimetrov nad mojim hrbtom. A še danes sem tu,« opisuje shrbljive dogodke tistih dni. »Bil sem v prednji pisarni, kjer so bili visoki pult carinskega dela, tam pa so bile tudi vse telekomunikacije, pa tudi videl sem, kaj se zunaj dogaja. Ostale sem poslal v klet na varno, vmes pa je za povezavo med mano in njimi kolega stal na podestu stopnišča, njegova glava je bila v višini mojih nog. Dal sem jim navodila, naj bodo pripravljeni, če jih pokličem, če bo potrebno odgovoriti z ročnimi granatami. Ko je topovska granata udarila v poslopje, je kolegu na podestu odneslo kapo in ga s stopnicami vred podrlo v klet, preden se je to zgodilo, pa je ravno še videl, kako me je vrglo v zrak. Bil je prepričan, da sem mrtev. Fantom je povedal, da so ostali brez komandirja. To so bili mladi fantje, marsikateri strela še ni slišal drugje kot na strelišču. Novica jih je pretresla in so kar obsedeli. Ne vem, kako dolgo bi čakali, če ne bi naposled eden izmed njih le prevzel komando in javil naprej našim, kar je pravkar slišal. Naši pa so v štabu v Dravogradu imeli tudi novinarje in kot bi mignil, je radio poročal o prvi žrtvi na Holmcu, tudi poimensko. Šele po eni uri so sporočili, da tisti prvi

ni mrtev, ampak samo ranjen, mrtva pa sta druga dva.«

Zaradi poškodb se je kmalu invalidsko upokojil, vseeno pa se njegovo sodelovanje z nekdanjo službo, takrat že slovensko policijo, še ni končalo. Še 20 let je namreč pogodbeno sodeloval z njimi, prav zaradi znanja številnih jezikov. »Veliko sem prevajal na sodišču, kadar je policija pripeljala tja kakšne tujce, pomagal pa sem tudi avstrijskim kolegom, s katerimi smo se v desetletjih sodelovanja močno povezali.« Dokončno pa se je poslovil od policije leta 2011, ko je bila ukinjena Policijska uprava Slovenj Gradec in se ni želel voziti na delo v Celje.

Pomemben del njegovega življenja pa so tudi potovanja. Že v otroštvu, ko je s prijatelji pohajkoval po okoliških bregovih in gozdovih, se je navdušil nad pohodništvom, kasneje pa se je odločil za ne navaden podvig – prepešati celotno domovino. »Odločil sem se, da bom šel iz Dravograda v Dravograd. Odpravil sem se peš proti Mariboru, nato naprej na Ptuj in proti Hrvaški, čez Trakoščan do bosanske meje in naprej proti jugu, kjer sem se srečal s kolegi, ki so z vlakom potovali na taborjenje v Split. Dva dni sem bil z njimi, potem sem šel naprej. Pot sem nadaljeval do Ploč, tam pa sem se obrnil nazaj. Malo sem moral tudi gledati na koledar, da bom do septembra doma.«

Sodeloval je v več delovnih brigadah, nekega leta tudi v mednarodni, kamor so ga razporedili zaradi znanja jezikov. »Delali smo na cesti Beograd-Skopje in ko smo končali, smo se odpravili v Skopje, kjer je bila otvoritev. Iz Skopja sem domačim še poslal razglednico, da sem jim sporočil, da je brigada končana in da bodo vedeli približno, kdaj me lahko pričakujejo. Naslednji dan smo po otvoritvi šli domov, ostali so se vkrcali na vlak, jaz pa sem se odločil, da bom šel peš. Ravno dan kasneje pa se je v Skopju zgodil rušilni potres. K sreči mi ni bilo hudega, sem pa prestrašil domače, saj je bil zadnji glas od mene tik pred potresom iz samega žarišča.«

Na svojih popotovanjih je dodobra spoznal Jugoslavijo, njene znamenitosti, tudi ljudi.

»Med počitnicami sem si vzel mesec dni časa za delo, da sem se nekje zaposlil, mesec dni pa za pohajkovanje po domovini.« Dodaja, da je vedno imel nekaj ciganskega v sebi in je rad potoval po vsem svetu.

Otokar Praper je živa enciklopedija časa. Njegove zgodbe bi lahko človek poslušal z odprtimi usti dneve in dneve, ne samo ure. Za knjigo, pravi, ima še čas.

Ravno v dneh pred najinim pogovorom je z žalostjo spremljal dogajanje v Maroku, na katerega ga vežejo lepi spomini, prav na vasi, ki jih je potres hudo prizadel. Bil je namreč član prve slovenske ekspedicije na Toubkal, Afriko pa je kasneje obiskal še večkrat. Zadnje čase ga tja popelje še ena izmed njegovih ljubezni – lov, glede katerega pa ima posebno filozofijo in v skladu z njo vzgaja tudi mlade rodove bodočih lovcev. Že od ustanovitve je tudi član Koroške lovske zveze, kjer predava in vodi izpite, sam pa zadnja leta lovi z lokom, saj mu klasičen lov ne predstavlja več izziva.

»Pri današnjem orožju ni nič posebnega ustreliti srnjaka na 150 metrov. Pri lovu z lokom pa sva z živaljo bolj izenačena, potrebnih je več drugačnih spretnosti in znanja.« Vsako leto se za dva ali tri tedne poda v Afriko, kjer je nabral že precej trofej, vendar pa še ni zbral tako imenovanih pet velikih, kot jim rečejo. To so slon, nosorog, lev, leopard in bivol.

»Redki so lokostrelci, ki imajo vseh pet, čeprav jih je vse mogoče zadeti tudi s puščico. Bivola bi morda še ujel, saj jih je veliko. Do slona imam poseben odnos, prav tako pa tudi ne bi ustrelil nobene velike mačke.«

Otokarjeva velika ljubezen so tudi konji. »Kar 35 let sem imel svoje konje, imel sem prve jahalne konje v Dravogradu v povojnem obdobju. Potem pa se je nekaj fantov začelo zanimati za to in skupaj smo ustanovili konjeniški klub. Izbrali smo si Veržunov hlev, ki je bil na dobri lokaciji, vendar neuporabljen. Čeprav je marsikdo dvomil, se nam je uspelo dogovoriti z lastnikom, da nam je omogočil uporabo. Stavbo smo preuredili, da je bila primerna za konjušnico. Poleti smo ogromno jahali, imel sem tudi tečaje. Prehodili smo najrazličnejše relacije, lepi izleti so bili,« se spominja z nostalgijo v glasu. S skupino konjenikov so se podali tudi na odpravo, ki je nekoliko spominjala na njegov pohod po Jugoslaviji. »Prehodili smo celotno slovensko mejo. Bilo nas je osem jahačev in šest konjev, dva jahača sta bila z avtom s konjsko priklopo, s katero bi po potrebi lahko prepeljali konja, če bi bilo kaj narobe, sicer pa so se nekateri jahači menjali, saj je bila pot zelo naporna. Nekateri smo prejezdili vso pot, vendar si za to moral imeti kondicijo. Potovanje pa je trajalo dvakrat po pol leta.«

Ko poslušam, s kakšnim žarom pripoveduje o konjih in svojem življenju z njimi, se mi kar samo postavi vprašanje, kaj se je zgodilo, da se je to obdobje njegovega življenja končalo. »Menda me ne boste spraševali takšnih stvari, ki me razžalostijo?« mi odgovori z vprašanjem, a mi vseeno zaupa, kaj se je zgodilo.

»Zbolel sem. Dve leti so v slovenjgraški bolnišnici poskušali ugotoviti, kaj je narobe, zakaj sem izgubil kožo na podlahteh in dlaneh. Skušal sem roke zaščititi z različnimi rokavicami, a tudi to ni pomagalo. Nazadnje sem odšel v mariborsko bolnišnico in vztrajal, naj me pregledajo. Ko je zdravnik videl, kako hudo je, so me kar obdržali v bolnišnici in po treh dneh tudi prišli zavedi do dna. Izkazalo se je, da sem razvil alergijo na konje. Nisem mogla verjeti, saj sem 35 let tako rekoč živel s konji, ko je bila kobila breja in se je bližal čas žrebitve, sem celo spal pri njej v hlevu. Pa mi je zdravnica pojasnila, da se takšne stvari pač zgodijo. Ko sem se vrnil domov, sem lahko le še od daleč gledal proti konjušnici in solze so mi tekle po obrazu ob tem. Oba moja konja so domači prodali, saj se konjem sploh nisem smel več približati.«

Kmalu pa se je končala tudi zgodba konjeniškega kluba, ki ga je pomagal ustanoviti, leto kasneje je namreč klub razpadel.

Otokar je tudi navdušen pevec, je celo daleč najstarejši pevec v občini. Z zborovskim petjem se je začel ukvarjati že v času šolanja.

»Moj prvi pevovodja je bil Danilo Nabergoj, ki je poučeval v Dravogradu, vse do takrat, ko se je odselil v Koper. Kasneje sem zamenjal kar nekaj pevovodij, tudi precej zborov. Najbolj mi bo ostal v spominu gimnazijski pevski zbor, kjer nas je bilo 92 in kamorkoli smo prišli, ko smo zapeli, se je zatreslo. Če pa se ni takrat, ko smo zapeli, se je pa potem, ko je publika zaploskala. Bili smo najmočnejši mladinski pevski zbor. Naš pevovodja, profesor Petrun, je imel zelo ostro uho, izmed vseh 92 pevcev je natančno slišal, če je kdo zapel pol tona previsoko, pa tudi, kdo je bil tisti.«

Kljub 35 letom dela v policijskih vrstah pa sta ga vedno spremljala poučevanje in vzgoja, sam pravi, da so v družini kar malce dedno obremenjeni s tem. Že v mladosti je to združil s svojo ljubeznijo do narave in sodeloval pri tabornikih, ki so veljali za ene najboljših v Sloveniji, še danes pa mlade lokostrelce uči varnega rokovanja z lokom, za katerega poudarja, da je lahko hudo nevarno orožje in ga je potrebno jemati zelo resno. Čeprav je v življenju doživel nekajkrat več kot marsikdo drug, tudi danes ne miruje. Še vedno preživlja dneve v naravi, najdemo ga pa tudi na strelišču, kjer uri svoje strelske in lokostrelske spretnosti, ob vseh dejavnostih pa mu ne zmanjka časa za druženje z družino in prijatelji.

Preden se posloviva, mu rečem, da bom njegovo zgodbo težko strnila na nekaj strani, kolikor imam prostora in mu predlagam, da bi moral napisati knjigo. Nasmehne se in pove, da bo o tem razmišljal, ko bo imel čas. Zdag ga še nima.

Kako naprej po poplavih?

Obilno deževje je avgusta v večjem delu Slovenije povzročilo katastrofalne razmere. Na udaru je bil tudi Dravograd. Počasi se postavljamo na noge, a kako naprej? Odgovorov ni, rešitev še manj, a koroška trma vztraja ...

besedilo: Katja Čevnik

Naravna nesreča je za sabo pustila izjemno škodo. V Sloveniji je na dan 13. septembra 123 prizadetih občin prijavilo več kot milijardo eurov škode. Predhodno ocenjena škoda v Občini Dravograd znaša vsaj 60 milijonov eurov, kamor je zajeta škoda na objektih, javnih stavbah, kanalizacijskem in vodovodnem omrežju, gozdnih in ostalih cestah, mostovih ... Do konca avgusta so na Občini prijavili več kot 2 milijona eurov intervencijskih stroškov, ki pa še nastajajo, zato bo številka bistveno višja. Med te stroške se štejejo stroški nujnih odzivov reševalnih služb, štaba civilne zaščite ter občinskih organov in komisij, nabava goriva in maziva, stroški popravil poškodovane opreme in nadomestila uničene opreme, zagotavljanje prehrane enot na terenu in podobno. Prav tako sem spadajo tudi stroški evakuacije ter začasnih nastanitev in oskrbe evakuiranih prebivalcev, pa tudi oskrbe živali ter stroški ureditve prizadetih območij od najema gradbene mehanizacije, tovornih vozil, avtodvigal, viličarjev in podobno do nujnega prečrpavanja meteornih in poplavnih voda na infrastrukturi in objektih, odstranjevanja naplavin in odpadkov, čiščenja cest in objektov ter oskrbe prizadetih prebivalcev s pitno vodo. Zabeležili smo več kot 760 posameznih škodnih primerov, kar je pričakovano, saj se je v Dravogradu končna številka evidentiranih plazov ustavila pri 308, zaradi posledic poplav ali plazov je bilo evakuiranih skoraj 320 ljudi. Vso dogajanje okoli poplav je med 4. 8. in 17. 8. koordiniral štab Civilne zaščite, ki ga je z zunanjimi sodelavci sestavljalo osem ljudi, skupaj z nepogrešljivimi prostovoljci pa so 24 ur na dan tako ali drugače

skrbeli za sokrajane. V povprečju je bilo dnevno na terenu 321 ljudi (največ 9. avgusta kar 408) s 44 vozili (največ 63), pomagalo je tudi 11 helikopterjev.

V naši občini je najbolj poškodovana cestna infrastruktura, saj so bili prekinjeni vsi štirje dostopi do mesta (smer Maribor in Avstrija – plaz, smer Slovenj Gradec – uničen most, smer Ravne – poplava). V rekordnem času so se vse cestne povezave vsaj za silo vzpostavile, postavljen je bil tudi montažni most, ki je Dravograd spet povezal s Slovenj Gradcem. Most, ki ga je postavil vzdrževalec državnih cest na Koroškem, to je VOC Celje, nima omejitev glede nosilnosti, prav tako ga lahko uporabljajo tudi kolesarji in pešci, čeprav svetujejo, da ga ti uporabljajo le v nujnih primerih. S sprostitvijo prometa čez montažni most je bil zaprt začasni obvoz skozi poslovno cono pri Monterju, kjer je potrebno sedaj dokončati ureditev cone, državo pa so na Občini že zaprosili za zamik roka izgradnje s konca septembra do konca letošnjega leta. Medtem se je vzpostavil tudi železniški promet na relaciji Maribor – Prevalje.

Mulja ne mečite nazaj v reke!

Ena izmed večjih težav, ki jo je dobesedno naplavilo na površje, je mulj. Pa ne običajen, ampak onesnažen in hudo kontaminiran. Institut Jožef Stefan je na določenih lokacijah v občini ob reki Meži vzel vzorce in analiza je pokazala, da so prav vsi kontaminirani; presežene so vrednosti kadmija, svinca in cinka, tudi več kot desetkrat, kar že spada pod nivo

Deja potekajo na vseh koncih in krajih, z optimizmom in voljo. Gradnja kamnitega opornega zidu na Selovcu.

kritične meje. Občina Dravograd je z zasebnih in javnih površin odstranila že vsaj 30.000 kubičnih metrov kontaminiranega mulja, ki izhaja iz področja ob reki Meži, ga je pa precej še ostalo ob rekah, travnikih, na kmetijskih površinah, v industrijski coni. Ker natančnih navodil o tem, kam mulj pravilno odložiti in deponirati, še vedno ni, se bo sanacija tudi zaradi teh nejasnosti po nepotrebnem podaljšala. So pa na Nacionalnem inštitutu za javno zdrave opozorili, da pri ravnanju z muljem vedno uporabljajte osebno varovalno opremo (zaščitne rokavice, škornje, plašč itd.). Še posebej je treba paziti, da se ne bi z muljem igrali otroci.

Velike posledice so poplave pustile tudi na vodotokih in življi v njih. Blaž Cokan, gospodar Koroške ribiške družine, pojasnjuje, da so v primeru reke Meže ribe in drugi vodni organizmi zdesetkani, tu in tam je še kakšna riba, a bomo potrebovali vsaj desetletje, da se stanje vzpostavi na vsaj približno raven kot je bila sedaj. Reki Mislinja in Drava nista bili toliko prizadeti, je pa težava mulj, ki bo vplival na kalnost rek in s tem posledično na življenje v njih. Mulj predstavlja veliko težavo predvsem za ribe takrat, ko ga voda nosi, saj se jim nabere v škrgah, zaradi česar ne morejo dihati, kar lahko privede do pogina. Še večji problem so drugi organizmi, denimo muhe enodnevnice, ki živijo v vodi

Župan Preksavec ostro: »Če se od županov zahteva, kot se je izrazil naš predsednik vlade, da naj se zmigamo pri popisu škode, smo mi to nalogo več kot odlično opravili. Od državnih inštitucij pričakujem, da se zmigajo tudi oni in da nam podajo konkretne odgovore, občani od nas to pričakujejo!«

kot ličinke, saj jih mulj odnese. Ribiči sicer težko rečejo, kaj se zgodi z ribami v poplavah – veliko jih odplavi oz. same odplavajo nizvodno, potočne postrvi se skrijejo, veliko rib zasuje, nekaj jih pogine. Je pa Cokan še opozoril, da mulja, sploh sedaj, ko se je izkazalo, da je kontaminiran, nikakor ne mečite nazaj v reke,

ne toliko zaradi rib, pač pa zaradi ljudi, saj mulj reka odnaša nizvodno in če ga, denimo, namečejo v Mežo na Ravnah, se lahko zaustavi v Dravogradu in onesnaži tudi to okolje.

Če primerjamo tokratne poplave s tistimi iz leta 2012, so ribiške družine, tako Cokan, potrebovale približno deset let, da so sanirali življe v rekah, v tem primeru bo trajalo še malo več. Ob tem je kritičen tudi do regulacije vodotokov, saj meni, da je potrebno podpirati poplavne ravnice, pri čemer je največja napaka, da se te ravnice pozida, ob tem pa nosijo veliko odgovornost župani in država, na kar naravovarstveniki opozarjajo že dalj časa. Regulacije, kot jih poznamo sedaj, zadrževanje ogromne količine vode v strugi, ne delujejo, zaradi česar nasipi popuščajo; tako pride do katastrofe kot se je zgodila v industrijski coni v Šentjanžu. Šolski primer poplavne ravnice na Dobrihah je pokazal, kakšno širino potrebuje reka.

POMOČ PRI ODPRAVLJANJU POSLEDIC IN OBNOVI POŠKODOVANE INFRASTRUKTURE

TRR: **SI56 0122 5010 0009 832**
 Namen: **Odprava posledic poplav**
 Koda namena: **CHAR**

Sklic za domače pravne osebe: SI18 75248-7300000-2023

Sklic za domače fizične osebe: SI18 75248-7301006-2023

Sklic za tuje pravne osebe: SI18 75248-7312008-2023

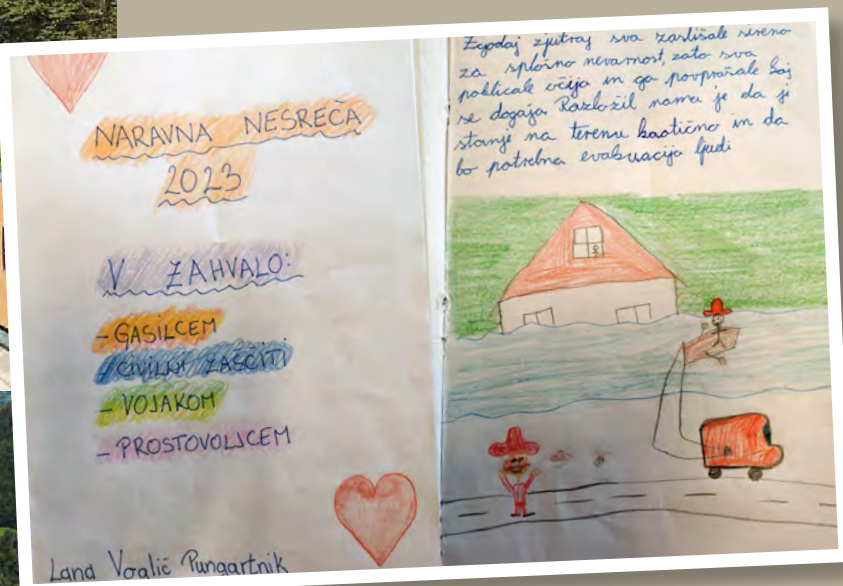
Sklic za tuje fizične osebe: SI18 75248-7313004-2023

Uničeni Papežev most je bil obnovo-
vljen v rekordno kratkem času.

Najhujša naravna katastrofa v novejši
zgodovini Dravograda je Otiški Vrh
praktično spremenila v jezero.

Naravna nesreča 2023 – zgodba v zahvalo gasilcem, Civilni zaščiti, vojakom in prostovoljcem

Bil je čisto običajen četrtek, 3. 8. 2023. Vsi ljudje smo živeli običajno življenje, dokler zvečer ni pričelo deževati. Nad Koroško, kamor spada tudi Dravograd, se je razbesnelo pravo neurje s poplavami in plazovi.

Očiju je ob 9.00 zazvonil pozivnik. Hitro je s svojimi prijatelji gasilci odhitel na pomoč ljudem. Še sanjalo se nam ni, kaj nas čaka. Ko se je očka ponoči vrnil domov, mu je čez eno uro zopet zazvonil pozivnik. Zopet je šel pomagat ljudem v stiski. Z mamico vso noč nisva mogli zatisniti oči. Zgodaj zjutraj sva zaslišali sireno za splošno nevarnost, zato sva poklicali očija in ga povprašali, kaj se dogaja. Razložil nama je, da je stanje na terenu kaotično in da bo potrebna evakuacija ljudi. Zaradi nastale situacije se je v gasilskem domu ustanovil štab Civilne zaščite za namen pomoči ljudem.

Tudi z mamico sva odšli v petek pomagati pri sprejemu evakuiranih. Videla sem stiske ljudi, a so se vsi prostovoljci trudili, da bi se evakuirani počutili pri njih dobro. Vsem ljudem so nudili toplo zavetje ter jih bodrili v pozitivno. Po nekaj dneh je našim izmučenim gasilcem prišla na pomoč vojska, za njimi pa še druga gasilska društva iz celotne Slovenije. Ljudje so po nekaj dneh lahko odšli nazaj v svoje domove. Še vedno pa jih je nekaj nameščenih v začasnih namestitvah.

Gasilci, vojaki, Civilna zaščita in prostovoljci se trudijo za ljudi že več kot en teden, da bi poskušali naš Dravograd vrniti v karseda normalno življenje. Zato vsem junakom iskrena hvala. Vsi ste naši heroji!

Lana Voglič Pungartnik

Naja in njene zapestnice

V preteklem mesecu na Koroškem verjetno ni bilo človeka, ki ne bi slišal za Najo Kugler, 11-letnico z Raven, ki je gasilskim društvom v regiji pomagala s prodajo zapestnic. Vse se je začelo na Prevaljah, kjer so tamkajšnji gasilci zbirali prostovoljne prispevke za nakup opreme. Mlada ustvarjalka Naja je zaradi poškodbe noge imela veliko prostega časa in tako se je odločila, da bo spletla nekaj zapestnic, jih prodala mimoidočim, denar pa namenila prevaljskim gasilcem. A se je spontana akcija tako prijel, da so zapestnice šle za med, Naja je za pomoč pri izdelavi zaprosila še ostale družinske člane in akcijo celo razširila na ostala društva. Tako je v nekaj dneh zbrala več kot 9.000 € za PGD Prevalje, PGD Mežica in PGD Črna. Naja je prvi septembrski vikend pomagala tudi PGD Dravograd. Na stojnici v Trgu je s prodajo zapestnic za naše gasilce zbrala 1843,6 €, za kar so ji neizmerno hvaležni, saj jim bodo sredstva prišla še kako prav pri nakupu nove opreme. (KČ)

Živeli bomo z ekstremnimi razmerami

Miran Korošak je v avgustovskih poplavah, ki so prizadele Dravograd, kot član štaba Civilne zaščite odigral pomembno vlogo. K temu je pripomogla njegova iskrena želja pomagati, pa tudi dolgoletne izkušnje na področju zaščite in reševanja.
besedilo in fotografije: Urša Prosenjak

Že kot šestletni deček je Miran vstopil v PGD Dravograd, kjer je sodeloval najprej kot pionir in mladinec, kasneje pa tudi kot član. V društvu je sodeloval tudi kot hišnik, bil je strojni referent, kar nekaj časa pa tudi poveljnik društva. Že dolgo pa je tudi poklicni gasilec.

»Moja otroška želja je bila postati poklicni gasilec. To delo opravljam profesionalno, želja se mi je uresničila takoj po vojni, leta 1992 sem se zaposlil na Ravnah na Koroškem kot poklicni gasilec edine koroške gasilske poklicne enote. Sčasoma sem z izobraževanji, usposabljanji in trdom leta 2007 vstopil v mednarodno enoto za hitre intervencije USAR, ki je takrat tudi delovala na vseh področjih, kjer so potresi, poplave in podobno. Tako je naša enota delovala v Bosni, med poplavami na Haitiju in lansko leto v Turčiji z vodniki reševalnih psov,« opisuje svoje delo.

Pred tremi leti je vodil veliko vajo v Avstriji, v Eisenerzu, kjer je največji rudnik železa v Evropi, pri kateri so sodelovali z Italijani, Francozi, Avstrijci in Madžari. »Šlo je za vajo reševanja iz rudnika. Bilo je okrog 350 ljudi, ki sem jih vodil in usmerjal samo reševalno akcijo z vsemi usklajevanji. Uspelo mi je, da sem prvi v tej enoti uspel združiti vse te enote na eno štabno mesto, od koder so hodile informacije. Vedno smo bili samozadostni in na tak način sem si nabiral izkušnje.«

Miran je zaposlen kot inštruktor v Koroškem gasilskem zavodu Ravne, kjer opravlja naloge namestnika vodje izmene, obenem je predsednik Združenja slovenskih poklicnih gasilcev. »Dobro sodelujem z Upravo za zaščito in reševanje, tako s prejšnjim direktorjem kot tudi zdaj z novim. Zelo dobro smo sodelovali tudi z vsemi ministri do zdaj. Med njimi je bil recimo Matej Tonin, ki je imel veliko posluha za gasilstvo, da ne govorim zdaj o Marjanu Šarcu, ki je to še nadgradil.«

Ob dolgoletnih izkušnjah na področju zaščite in reševanja bi človek mislil, da je videl in doživel že vse, a Miran pravi, da ni povsem tako. »Ta intervencija, ki je bila v Dravogradu, pa me je dejansko presenetila. Če se ozremo na lanskoletni požar na Krasu, smo vedno govorili, da smo pripravljeni na najrazličnejše dogodke. Res je, da smo v Sloveniji veliko trenirali za primer potresa, tako je bila usmerjena tudi velika vaja pred nedavnim na stadionu Stožice. Lansko leto nas je presenetil požar na Krasu, kjer smo videli, da dejansko nimamo opreme za takšna posredovanja, naj gre za lahko obleko za gasilca, zaščitno opremo, helikopter ali canadair letalo. Spet smo bili odvisni od nekoga drugega. Letos nas je presenetila ta poplava, ker smo zopet mislili, da smo pripravljeni, ampak nismo bili. So stvari, ki nas presenečajo, ki bi

jih morali predvidevati, kar pa ni mogoče. Nemogoče je predvidevati tolikšno količino padavin in biti pripravljen na to.«

Ob izrednih razmerah, ki so se začele odvijati v zgodnjih urah 4. avgusta, je bilo le vprašanje časa, kdaj bodo vodilni možje na pomoč poklicali izkušenega pripadnika stroke, kakršen je Miran. Delo je potekalo usklajeno in z jasnimi cilji, čeprav je bilo potrebno sprejemati hipne odločitve.

»Ko sta me župan in Bojan aktivirala v štab, sem bil zelo presenečen. Po ena strani sem bil skeptičen, na kak način to zadevo izpeljati, po drugi strani pa smo imeli odlično ekipo, s katero je bilo zelo lahko delati. Prvi dan smo si razdelili področja in naloge, kaj bo kdo pokrival, nabavili smo interaktivno tablo, pridobili smo satelitski telefon, preko katerega smo bili mobilni in dosegljivi. Težko je bilo koordinirati dnevno med 300 pa med 490 gasilci in poskrbeti za njihovo varnost.«

Miran se dobro zaveda, da imajo v takšnih izrednih razmerah gasilci še dodatno vlogo, ki je pogosto na prvi pogled ne opazimo. »Za ljudi je bila pomembna, za marsikoga celo ključna, psihološka podpora gasilca, ki se je pojavil, pa čeprav ni mogel kaj pomagati. Ljudem je veliko pomenilo že to, da je bil nekdo tam, da niso sami, da so vedeli, da je nekemu mar in da jim bo nekdo pomagal.«

V retrospektivi je tako s strokovnega vidika kot tudi kot Dravograjčan zadovoljen z opravljenim delom, predvsem pa s sodelovanjem, ki so ga pokazali vsi člani štaba. »Celotna 14-dnevna intervencija je bila res zelo zahtevna, a odlično opravljena. To dokazuje nenazadnje tudi dejstvo, da je bil minister za obrambo pri nas na ogledu le enkrat in je potrdil, da je vse odlično urejeno, medtem ko je imel marsikje drugačno mnenje. Res smo bili v Dravogradu usklajeni, o vsem smo se dogovarjali, vseskozi pa smo imeli pred očmi cilj pomagati ljudem. Posebej pa moram pohvaliti gasilce, ki so na terenu svojo nalogo vrhunsko opravili, ob tem, da so bili na terenu med 19 in 21 ur. Bili pa so izjemno motivirani pomagati ogroženim.«

Najhujše je mimo, življenje se vrača v običajne tirnice, a Miran opozarja, da se bomo morali navaditi pričakovati nepričakovano.

»V prvi vrsti se bomo morali ljudje navaditi, da bomo živeli z ekstremnimi razmerami. V letošnjem letu nas tako presenečajo tudi potresi tam, kjer smo najmanj pričakovali. Ljudje smo z oškodovanjem narave sami pripomogli k temu, kar se dogaja, zdaj pa se bomo morali prilagoditi na ekstremne razmere, hkrati pa postati sočutni do sočloveka.«

Hudo je, ko ti nekdo potrka na vrata

Bojan Zavec je bil kot poveljnik Civilne zaščite v dveh tednih po poplavah nenehno v pogonu. Kot nekdo, ki ga prostovoljstvo spremlja že vse življenje, je sicer doživel že marsikatero zahtevno situacijo, kjer so bila ogrožena življenja in premoženje ljudi, tokratno povodenj pa je ocenil kot najhujše izredne razmere.

besedilo in fotografije: Urša Prosenjak

Pomoč ljudem mu je bila tako rekoč položena v zibelko, njegova mama je namreč vrsto let delala pri Rdečem križu, sam pa se je v prostovoljstvo usmeril že kot fantič.

»Od svojega sedmega leta sem gasilec. Zadnjih 16 let sem poveljnik gasilcev v Dravogradu, kakšnih šest ali sedem let pa sem poveljnik Civilne zaščite. Prej sem bil preko gasilskega društva že podpoveljnik, ko pa je gospod Rižnik šel v pokoj, sem prevzel mesto poveljnika.«

Če smo krajani doživeli letošnje avgustovske poplave kot eno redkih hudih katastrof, pa Bojan opozarja, da se Civilna zaščita s podobnimi scenariji srečuje že nekaj let, a so bile vse dosedanje le kot napoved apokalipse letošnjega poletja.

»Že nekaj let se kar vrstijo izredne situacije, začelo se je že leta 2012 s tistimi prvimi poplavami, sledil je vetrolom in žledolom, nenazadnje je bil vmes še kovid, zdaj pa te katastrofalne poplave. Ti dve situaciji sta bili tudi malo večja neznanka, situaciji, s kakršnimi se je štab prvič srečal.«

Zlasti kovid je bil situacija, ki se je drastično razlikovala od vseh ostalih situacij, s katerimi se ponavadi službe za zaščito in reševanje srečujejo.

»Takrat je bila neznanka praktično vse, ni se vedelo na kak način ukrepati, kako se pripraviti, kako preventivno obveščati naše občane, bilo je premalo informacij nasploh. Mogoče se nekoliko lažje spoprimemo z vrstami nesreč, kot so naravne nesreče in podobno, ker tu že imamo neke korenine osnovnega znanja, kako reagirati, da pomagaš občanom, medtem ko je bilo pri kovidu to popolna neznanka. Morda je bilo tudi marsikaj takega, kar smo naredili, pa se je kasneje izkazalo za nepomembno, ampak v tistem danem trenutku se nam je zdelo, da bi lahko s tem pripomogli k boljši varnosti naših občanov.«

A če je bil kovid neznanka zaradi narave izredne situacije, je bila avgustovska povodenj najhujša katastrofa, s katero se je moral

Bojan spoprijeti pri svojem delu.

»Hudo je bilo, ker ni bilo prizadeto samo eno področje ali pa en del našega Dravograda, celoten kraj je bil v nesreči. Potrebno je bilo na pravi način pomagati našim ljudem, predvsem zaradi njihove varnosti, da jih evakuiramo pravočasno, kjer jim grozi nesreča. Potem je bilo treba pomagati nedostopnim področjem, kjer so bile uničene celotne ceste, da se je življenje čimprej lahko vrnilo v normalni tok. Mislim, da je bil to skoraj največji izziv do zdaj.«

Ob skrbi za varnost občanov pa je poveljnik Civilne zaščite naravno katastrofo, ki je zajela kraj, doživeljal tudi na drugačni, povsem osebni ravni. Evakuirati se je morala tudi njegova družina.

»Štab je ocenil, da lahko plaz pod starim gradom začne drseti ob novih padavinah in tako je morala moja družina zapustiti dom. Sam sem bil sicer v štabu, žena pa je bila doma ... Razumem ljudi, njihov občutek, ko so morali zapuščati svoje domove, kar ni tako enostavno. Hudo je, ko ti nekdo potrka na vrata in pomisliš, da boš moral oditi, pa ne veš, kaj bo. Psihološki učinek takšne situacije je velik.«

Zaveda se, da je marsikdo težko sprejel dejstvo, da se mora izseliti, pa tudi, da se je kakšen gasilec morda ob tem zatekel k nekoliko grobem pristopu, kar obžaluje.

»Gasilec smo dali nalogo takoj izseliti ljudi na ogroženih področjih in v takšni situaciji je vsaka beseda, ki je malo glasnejše izgovorjena, lahko za tistega, ki mora zapustiti dom, preveč groba in pretežka. Za tistega, ki čuti to nesrečo na tak način, je situacija drugačna kot za nas, ki smo v dogajanje vpleteni na drugačen način. Morda bi kazalo v prihodnje razmisliti tudi o kakšni podpori gasilec v obliki izobraževanj na to temo, mislim, da je tega dovolj v Sloveniji in da bomo to s pridom uporabili, da bodo stiske ljudi čim manjše v takšnih situacijah, kolikor je to sploh mogoče.«

Pogled z navidezne Skale na navidezni Dravograd v Microsoftovem Flight Simulatorju 2020. Za gradnjo 3D modelov samo iz satelitskih posnetkov in višinskih podatkov so zapregli umetno inteligenco in nastal je najbolj osupljivi in realni virtualni svet do zdaj.

Navidezni svet Dravograda

Razvoj informatike in spleta je v zadnjih 20 letih prinesel pravo revolucijo tudi v navidezni svetovi, ki verno posnemajo pravega. Tudi Dravograd ni izjema in ga najdemo v mnogih digitalnih oblikah.

besedilo: **Artur Švarc**

Ne bomo dolgovezili, ker danes praktično ni človeka, ki ne bi bil tako ali drugače povezan z internetom, pa naj bo to mobilni telefon ali običajen računalnik. Brez telefona skorajda ne gremo več nikamor, socialna omrežja so postala ne le koristna, pač pa celo droga. V vsem tem je vedno tudi nekaj dobrega - tako majhna naprava z zaslonom, ki jo nosite s sabo, prinaša na dlani vso znanje človeštva (razen če jo imate za gledanje videov z mačkami). Poveže vas s svetom in ljudmi, pomaga tudi pri navigaciji, skratka - življenja brez interneta si ni mogoče več zamišljati.

Skozi to so se razvile različne tehnologije, ki so svetlobna leta naprej od tistega, kar smo v šoli poznali s prstom po zemljevidu (atlasu). Satelitski posnetki z zemljepisnimi koordinatami na tisočinko kotne sekunde natančno pomagajo določiti meje vaše parcele ali kukati čez sosedov plot. PISO je na primer izvrsten pokazatelj tovrstne rabe, saj je online zemljiška knjiga z natančnim popisom lastništva parcel in vsega okoli vas. Pa še javno dostpna je.

Ampak PISO je bil šele začetek. Pred 20 leti je Google začel sestavljati najbolj natančen zemljevid sveta z vsemi možnimi informacijami, običajne karte so prekrili s satelitskimi posnetki in potem so na ceste in ulice poslali še vozila s 360-stopinjskimi kamerami. Nastal je Google Street View, ki omogoča virtualno premikanje po vsaki ulici, tudi ulicah in cestah naše občine. Gre sicer za precej primitivno metodo sekvence sferičnih posnetkov, ki pa vendarle lahko omogočijo navidezni ogled praktično vsake uličice in hiše in z malo sreče na fotografijah nato prepoznate še znanca, ki je v času fotografiranja (nazadnje je Google vozil skozi Dravograd pred nekaj meseci, večina posnetkov pa je starih eno leto) kosil travo.

Pred leti je domača lokalna pamet ustvarila tudi projekt Dravograd 360°, kjer so s sferičnimi posnetki (ki omogočajo pogled v katerokoli smer iz neke točke) zajeli ogromno zračnih posnetkov, pa tudi no-

tranjosti objektov, ki jih lahko vidite na www.dravograd360.si. Delo Airlabs (in Aleša Pavlina) sicer že nekaj časa miruje.

Za konec omenimo še fantastični svet simulacij. Ko je Microsoft jeseni 2020 izdal novo različico simulatorja letenja, so uporabili inovativno tehnologijo kreiranja 3D svetov iz satelitskih posnetkov (Microsoftov ekvivalent Google Maps je Bing) in topografije. Naenkrat smo virtualni piloti dobili tridimenzionalni svet, ki verno posnema vse, kar poznamo okoli nas. Umetna pamet iz posnetkov in višinskih parametrov tako ugotovi, kakšen je relief in kakšni so objekti na sliki in potem izumi nekaj, kar od daleč videti zelo zelo podobno Dravogradu in okolici. Naslednji korak, ki Dravograd še čaka, Ljubljana pa ga že ima, pa je 3D svet iz fotogrametrije, tehnologije 3D skeniranja objektov iz fotografij, ki verno prikaže vsako hišo in objekt ter zunanost.

Za nameček so v Flight Simulatorju 2020 omogočili, da lahko skupnost, ki šteje nekaj 100 tisoč ljudi, tudi sama dodaja objekte kot je na primer naš grad in popravlja podrobnosti. Fotografija na naslovnici tokratne revije je zgodnje poletno jutro, ko sonce šele vzhaja, luči pa še niso ugasnile. S pomočjo preračunavanja simulacija prikazuje tudi resnične lunine mene, realni so časi vzhoda in zahoda sonca, upošteva pa tudi vreme. Iz online vremenskih servisov je tako Dravograd v simulaciji tudi sončen, oblačen in nenazadnje - zasnežen, ko so parametri nastavljeni na zimske mesece. Natančnost je odvisna prav od kakovosti posnetka Dravograda v mapah Bing, ki do letos poleti niso bile najboljše, zdaj pa je vse skupaj postalo zares fenomenalno. Z natančnostjo reliefa 10 metrov je po novem vidna tudi naša hidroelektrarna, še vedno pa ni obeh glavnih mostov. A kot osnova je odlična za občudovanje naših krajev iz kateregakoli kota in podlaga za popravljanje in dodajanje resničnih objektov s strani nas virtualnih pilotov Dravograda. Še več fotografij si oglejte na zgornji povezavi na naši spletni strani, kjer je tudi video sprehoda nad Dravogradom.

Virtualni Damijan Cehner z virtualnim Mr. Sharkeyem nad virtualnimi Libeličami. Noro, kajne?

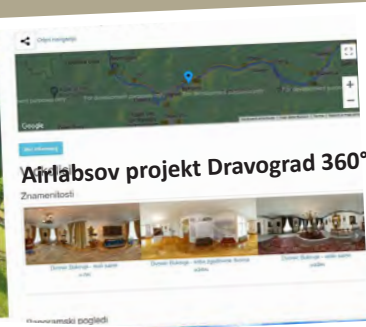
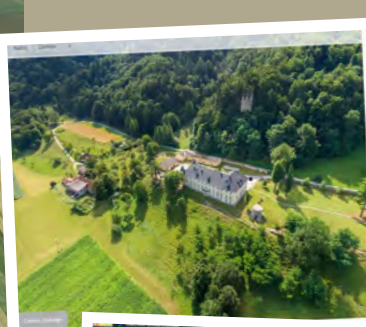

Virtualni pogled kakih 500 metrov nad Črneškim poljem proti Dravogradu ... Deževno jutro, nastavljeno na julij in visoko oblačnost ...

... potem pa z nekaj kliki miške in spremembo letnega časa nastane sončno februarско jutro z iste točke na nebu.

Špicfeld, igrišča, dvorana, trg, elektrarna, v daljavi Šentjanž. Še malo, pa bo vžšlo virtualno sonce (ki vžide na naslovnici).

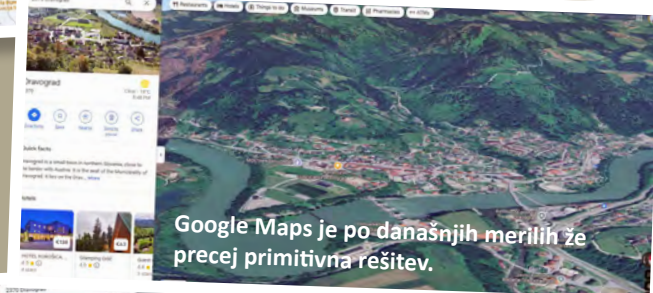
AirLabsov projekt Dravograd 360°

Vas zanima, do kod seže sosedova parcela?
Virtualni kataster PISO.

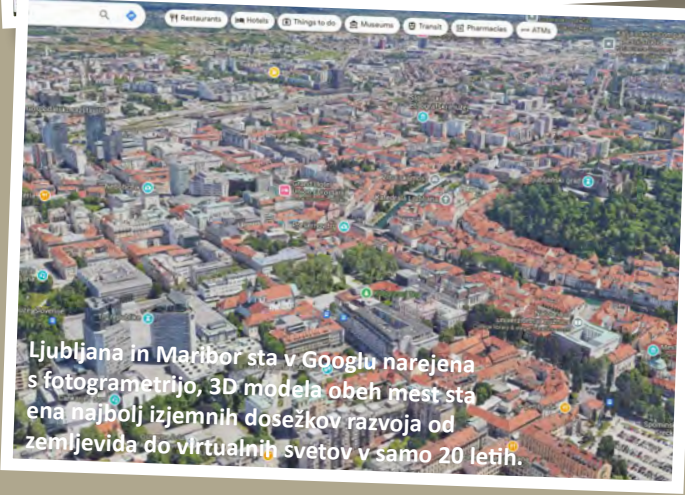
Google Street View - virtualni sprehod po cestah
in ulicah Dravograda.

Google Maps je po današnjih merilih že
precej primitivna rešitev.

Street View se je v zadnjih letih večkrat peljal po
praktično vsaki ulici v naši občini, lahko si pogledamo
tudi posnetke iz različnih let.

Ljubljana in Maribor sta v Googlu narejena
s fotogrametrijo, 3D modela obeh mest sta
ena najbolj izjemnih dosežkov razvoja od
zemljevida do virtualnih svetov v samo 20 letih.

Dogodka se udeležil tudi takratni predsednik Krajevne skupnosti Dravograd in občinski svetnik Vinko Krajnc. Obudil je spomin na stanje v kulturi in korenine ideje o prireditvah Od lipe do lipe, ki jih imamo še danes.

S prijetnimi občutki se spominjam mojih takratnih aktivnosti. Delovanje KS v tistem obdobju je bilo usmerjeno predvsem v obnovo komunalne infrastrukture, delovanje društev, v reševanje socialne problematike in vključevanje krajanov v družabno in športno dejavnost. Zaradi kadrovskih in organizacijskih težav so bile ukinjene prireditve »Koroška ohcet in »Od šanka do

Lepa nedelja na Ojstrici in praznovanje 150-letnice Godbe na pihala Ojstrica

julij 2010

šanka«, s čimer je družabno življenje v naši krajevni skupnosti počasi zamrlo, zato smo skupaj s Turističnim društvom prišli do ideje, da v maju in juniju pripravimo druženje krajanov »Od lipe do lipe«. Ideja je bila dobro sprejeta v vseh KS v občini, pa tudi pri državah članicah Evropske unije, zato so bila zaključna srečanja obogatena s kulturnim programom posamezne države in zasaditvijo značilnega drevesa države udeležence, ki sedaj krasijo park pri dvorcu Bukovje.

Posebnost so bila ta druženja na Ojstrici, kjer so krajanje ob teh dogodkih vsako leto postavili mlaj in ta dogodek obeležili kot njihov krajevni praznik. Praznovanje se je pričelo z lepo nedeljo in nadaljevalo s kulturnim programom ter Godbo na pihala Ojstrica. V okviru krajevnega praznika so organizirali slikarsko-kiparsko kolonijo. V tem času je OO ZB za vrednote NOB obeležila dogodek in se poklonila žrtvam II. svetovne vojne pri Junčku.

Prireditve, ki so jih krajanje vzeli za svoje, so bile zelo dobro obiskane in so se ohranile vse do danes, ko jih dopolnjujemo z novimi vsebinami, s katerimi želimo privabiti čim širšo množico ljudi.

Košnja na Ojstrici

julij 2009

Star način kmetovanja počasi izginja. Tudi košnja doživlja modernizacijo in naloga starejših je, da spomin na ta opravila ne zamre. Robi Plimon je skupaj s Koroško TV Dravograd posnel film s prikazom in razlago o košnji. Spomine je Robi zapisal v svojem slogu.

Ko si mi poslala prošnjo, da zapišem nekaj vrstic o posnetku, so me preleteli lepi spomini ... To pa pomeni, da smo nabrali že kar nekaj izkušenj, če se želim izogniti besedi »let«. A veš tisto, da sem že v letih, ko moram imeti tudi za pisanje teh vrstic očala, idiota pa vidim na kilometer brez očal!

Moje sodelovanje s KTV Dravograd se je pričelo neke v srednji šoli, ko me je takratni urednik in istočasno snemalec Vlado Mrzel me je enkrat povabil, da posnameva kakšno oddajo na temo kmetijstva in vrtnarjenja. Ne vem, a je še kje posnetek. Spontano je bilo, nekaj je zapisal in jaz sem prebral, on pa je snemal in režiral. Nekaj let je minilo, ko sem se kot napovedovalec na javnih prireditvah srečeval s KTV-jem. Kasneje, ko sem bil neko obdobje v Turističnem društvu zadolžen za tradicionalne prireditve, kjer smo želeli obuditi stara kmečka opravila, pa je bil splet okoliščin kriv, da so nastali posnetki. Planirali smo in izpeljali par javnih prireditev od steljeraje, košnje,

mlačve in mletja rži, žetve, flincarije. Želeli smo, da se ti običaji in opravila posamejno in tako ostanejo, saj je bila edinstvena priložnost ohraniti spomine zanamcem. Urednik Vlado pa je tako prišel še do materiala za program in predvajanje.

Da smo imeli prav, je zgovorno dejstvo, da le redki še sejemo žito in pečemo kruh kot so ga nekoč. Steljeraj in flincarij ni, prav tako ne ročne žetve ... Še setve so redke!

Vesel sem, da ste našli ta posnetek, da se ohranijo in predvajajo, saj bodo vedno zanimivi starejšim, nekoč pa tudi mladim.

foto: Ižica Verdinek

Tekmovanje za najmočnejšega Korošca

september 2015

Andrej Vožič, lastnik fitnes centra Andfit, je bil organizator tekmovanja za najmočnejšega Korošca leta 2015. Poglejmo, kaj je zapisal in kako je bilo ...

Na lepo sončno soboto, 12. septembra 2015, je pred dvorano Špic D v organizaciji Fitnes centra ANDFIT, Javnega zavoda Dravit in ŠD Titani potekalo 4. tekmovanje za najmočnejšega Korošca. Pet tekmovalcev se je pred okoli 400 obiskovalci pomerilo v petih različnih disciplinah, kjer so morali pokazati moč, vzdržljivost, hitrost, eksplozivnost in tudi taktiko. Tekmovalci so tako prenašali 165 kg težko breme, z tal dvigovali in nad glavo potiskali 50 kg utež, v odročanju držali dve 8 kg bremen, vlekli napolnjeno gasilsko cisterno in prevračali okoli 220 kg težko gumo. Prvo mesto je osvojil Aljaž Mlačnik, drugo Andrej Vožič, tretje Boštjan Naveršnik, četrto Klemen Jerčič in peto Tomaž Verdinek. Ob glavnem delu tekmovanja je potekalo tudi tekmovanje v vlečenju vrvi med krajevnimi

skupnostmi za pokal Občine Dravograd, zmagala je KS Dravograd. Priredili smo tudi tekmovanje v držanju bremena za naše gledalce, zmagovalca iz publike sta bila Melanie Schaffer in Zoran Kralj. Tovrstno tekmovanje je bilo prvič organizirano leta 2012 v Lukni in je potekalo do leta 2016. Največja težava pri organizaciji je bila, kako pridobiti sodelujoče ter vreme, ki je vplivalo na varnost tekmovalcev.

Na ogled razstava akvarelov Franja Maroška

V sredo, 6. septembra, je v razstavnih prostorih Infopisarne Dravograd potekalo odprtje razstave akvarelov umetnika in predsednika Likovne sekcije Dravograd Franja Maroška. Franjo je na svoji likovni poti preizkusil že marsikatero tehniko. Najprej je rezbaril, zatem kiparil v lesu in v kamnu ter glini, kasneje pa se je odločil za nadaljevanje svoje umetniške poti v slikarstvu. Začel je z akrilno tehniko, nato je preizkusil tudi druge tehnike. Akvarel mu je predstavljal poseben izziv, zato se je odločil, da pripravi samostojno razstavo ravno v tej tehniki. Na razstavi lahko občudujemo likovna dela, ki so večinoma realistična in kjer prevladuje njegova priljubljena tematika – krajina, nekaj pa je tudi ekspresionističnih, abstraktnih likovnih del. Odprtje razstave je popestrila vrhunska glasbenica Danaja Grebenc. (RP)

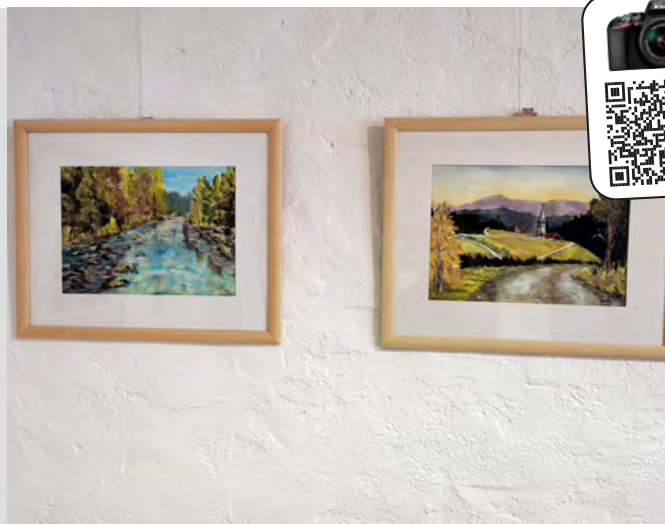

foto: arhiv IZ Dravit

Danaja Grebenc ponovno svetovna prvakinja

Med 8. in 11. septembrom je v Italiji potekalo 26. svetovno prvenstvo v igranju na diatonično harmoniko, ki ga je organizirala italijanska zveza A.M.I.S.A.D. Sedemnajstletna Danaja Grebenc iz Trbnj je osvojila naziv mladinske svetovne prvakinje za leto 2023 in tako k svojim vrhunskim dosežkom in okoli 170 nagradam dodala še eno. »Gre za eno izmed najprestižnejših tekmovanj, kjer so do zdaj zmagali zelo uveljavljeni mojstri harmonike,« je dejal Danajin mentor Klemen Rošar, ki je ob tem poudaril, da je zanjo to že peti naziv mladinske svetovne prvakinje, kar je po njegovih besedah največ v zgodovini igranja diatonične harmonike.

foto: Drago Grebenc

Prva polovica Jesenskih serenad

Jesenske serenade že 47 let prinašajo publiki vrhunske glasbene užitke, v Dravogradu jih poslušamo zadnjih 25 let. V četrtek, 7. septembra, je v Dvorcu Bukovje potekal prvi izmed štirih koncertov letošnjih Jesenskih serenad. Na prvem večeru z naslovom Pesem ptice sta se predstavili Metka Črnugelj na flauti in Maja Kralj na kitari s skladbami Georga Friedricha Händla, Wolfganga Amadeusa Mozarta, Maria Castelnuovo Tadesca, Mihaila Ivanoviča Glinka in Astorja Piazzolle. Večer je z izbranimi besedili igralsko obogatil vedno odličen Dejan Pevčević. V četrtek, 14. septembra, smo se v Dvorcu Bukovje zbrali na drugem koncertu, kjer so pod naslovom Popotovanja predstavili Julija Vrabec – klarinet, Janez Podlessek – violina, Ana Julija Mlejnik Železnik – violina, Nejc Mikolič – viola in Tamara Gombač – violončelo. Predstavili so se z

foto: arhiv IZ Dravit

Mozartovim Kvintetom za klarinet in godala v A-duru. Besedila med koncertom pa je izbral in interpretiral Kristijan Koželj. (RP)

Koncert »S srcem za Dravograd« s Tanjo Žagar

V soboto, 16. septembra, je v Dravogradu potekal dobrodelni koncert in zabava, ki jo je Občina Dravograd pripravila v zahvalo občankam in občanom ter vsem, ki so kakorkoli pomagali pri odpravljanju posledic poplav, da se po napornih dneh malce sprostijo in poveselejo. Za dobro vzdušje so najprej poskrbeli ansambel Štravs z največjimi uspešnicami narodnozabavne glasbe, ozračje pa je v večernih urah dodobra ogrela vedno nasmejana Tanja Žagar, za katero smo se lahko prepričali, da ji energije res ne manjka. Navzoče je nagovoril tudi župan Anton Preksavec, ki se je vsem še enkrat iz srca zahvalil za vso ponujeno pomoč v preteklih mesecih ter pohvalil predanost vseh gasilcev in prostovoljcev. Dogodek je imel tudi dobrodelno noto, saj so se zbirali prostovoljni prispevki za sanacijo posledic poplav. S prodajo majic in brošk ter ostalimi prostovoljnimi prispevki je bilo zbranih

foto: FotoAnka

2.052,39 €. K temu je bil prištet še znesek od prodaje majic v avgustu, ki je znašal 3.570 €. Tako se je končna številka ustavila pri 5.622,39 €! To je dokaz, da znamo stopiti skupaj ne le v težkih, pač pa tudi veselih trenutkih. S srcem za Dravograd!

Libeliče

3. Pavlijev memorial

Zadnji avgustovski vikend je ŠD Libeliče organiziralo »3. Pavlijev memorial«, ki se je odvijal na športnem igrišču Libeliče. Gre za nogometni turnir in druženje, ki je posvečeno prehitro preminulemu športnemu, predvsem pa nogometnemu zanesenjaku Pavlu Gliniku. Na turnir se je prijavilo šest nogometnih ekip, ki so se pomerile med seboj, dogajanje pa je dodatno popestrila še ekshibicijska tekma »Suhi:Debeli«. Vroč tekmovalni dan je potekal brez zapletov in poškodb, česar smo posebej veseli. Po športnem dogajanju je sledila sproščena zabava ob zvokih skupine Sezuti mački.

Na tem mestu se iskreno zahvaljujemo vsem prostovoljcem in donatorjem, ki so omogočili izvedbo dogodka! Zelo smo veseli vsake pomoči. Lepo je videti ljudi, pripravljene stopiti skupaj in narediti nekaj dobrega za dober utrip v kraju, kar nam daje voljo in zagon, da se trudimo še naprej. Upamo, da ste na dogodku uživali in vas vabimo, da prihodnje leto zadnjo avgustovsko soboto spet preživimo skupaj.

Člani ŠD Libeliče, nogometna sekcija HIT

Trenerji U13, U17 in U19

Trenerji U15

Trenerji vrtec, U7 in U9

NK Dravograd

Nogometni klub Dravograd z okrepljenim trenerskim kadrom

Nogomet je v Dravogradu pri mladih že nekaj let na vrhu lestvice popularnosti med športi, zato se upravni odbor Nogometnega kluba Dravograd trudi tudi s trenerskim kadrom ohranjati zanimanje zanj. Tako so v začetku sezone 2023/24 v vseh selekcijah poskrbeli, da bodo mlade nogometašice in nogometaše trenirali strokovno usposobljeni in uspešni trenerji, pripravljeni na nove izzive. Vodstvo kluba pa sestavljajo nekdanji odlični igralci, tudi reprezentanti Slovenije, ki so svoje znanje nabirali prav v nogometni šoli Dravograd, ki bo prihodnje leto praznovala 30 let delovanja.

V nogometno šolo, kjer ni poudarek samo na športu, ampak tudi na delu, disciplini in vzgoji za življenje, je v vseh selekcijah vpisanih 181 mladih igralcev. Prihajajo iz celotne Koroške, od Črne do Podvelke, tudi iz Ruš in Selnice. Pri mlajših selekcijah od cicibanov do mlajših dečkov tekmujejo po dve ekipi v vsaki kategoriji. Vse selekcije vadijo najmanj štirikrat tedensko, razen nogometnega vrta, ki ima vadbo dvakrat na teden. Za vadbo imajo odlične pogoje, saj imajo tako igrišče z naravno kot umetno travo, v zimskih mesecih pa koristijo tudi dvorano. Mlajše selekcije in mladinci igrajo v MNZ ligi Maribor, starejši dečki in kadeti v 1. državni ligi, članska ekipa pa v 3. SNL – vzhod. V delo šole so vpeti tudi starši otrok, saj so brez njihove podpore zastavljeni cilji težje dosegljivi. V nogometni šoli imajo kader, ki ima najvišjo možno trenersko izobrazbo – licenco UEFA PRO, PRO in A licenco. Nogometni vrtec (otroci, stari 4 in 5 let) deluje pod vodstvom Jasne Gamze in Joza Barbiča, selekcije U7, U8 in U9 trenira Andraž Rotovnik s pomočnikom Lucijo Mori in Jozom Barbičem, trener selekcije U11 je Janko Marin, pomaga mu Peter Kogelnik. Selekcijo U13 bosta do zmaga vodila Davorin Koren in Jaka Račnik, selekcijo U15 pa trener Borut Vrhnjak s pomočnikoma Mirsadom Hodo in Tadejem Šteharikom. Zaradi lanskega uspeha kadetov bo selekcija U15 nastopala v najvišjem rangu novoustanovljenega tekmovanja pod okriljem NZS skupaj s selekcijo U17, ki jo vodi družinska naveza Anže in Miran Pečnik. Selekcija U19 trenira pod vodstvom Gorana Sentiča, vratarji pa kot je že ustaljena praksa skupaj s Tonetom Brezovnikom. Trenersko taktirko mlade, a zagnane članske ekipe je ob koncu prejšnje sezone prevzel Oskar Račnik s pomočnikom Goranom Sentičem.

Vse selekcije se bodo na vsaki tekmi trudile za zmago, pri čemer bodo veseli tudi vaše spodbude s tribun. (DŽ)

KS Črneče

Abonma ljubiteljskih gledaliških skupin v Črnečah

Kulturno društvo Črneče že nekaj let zapored pripravlja abonma ljubiteljskih gledaliških skupin. Tudi v sezoni 2023/24 smo za vas pripravili pester nabor komedij, ki vas bodo enkrat mesečno nasmejale ob nedeljskih večerih. Prva predstava bo že v oktobru, kjer bo Gledališka skupina Črneče odgovorila na vprašanje Kaj potrebuje moški? Predstava je monokomedija z dodatkom, v kateri skozi oči moškega tik pred upokojitvijo spoznavamo, kako se moški in ženski svet povezuje ter razlikuje. Ob spremljanju zgodbe ne moremo drugače, kot da se sami zase iskreno vprašamo, kaj pravzaprav v življenju zares sploh potrebujemo. Gledališka skupina Črneče je s predstavo gostovala že v nekaj krajih na Koroškem in tudi širše. Sodelovali so na Poletnih gledaliških večerih v Kopru in pred kratkim na Kulturnih večerih v Občini Tišina.

Vabimo vas, da si zagotovite abonmajsko karto, ki zajema šest predstav in jo boste lahko kupili tudi na prvi predstavi. Družite se z nami v dvorani gasilskega doma Črneče. Predstave si lahko

ogledate v sklopu abonmaja ali izven.

Več informacij in rezervacije abonmajskih kart na 041 288 591 (Mira) in 041 252 671 (Valerija).

»Smeh iz srca je očarljiva harmonija, pravzaprav je najboljša glasba.« (Orison Swett Marden)

Kulturno društvo Črneče

KS Šentjanž

Otvoritev obnovljenega večnamenskega doma krajanov

6. september je bil pomemben dan predvsem za prebivalce Šentjanža pri Dravogradu. Potekala je namreč slovesna otvoritev obnovljenih prostorov večnamenskega krajevnega doma, znanega tudi kot Dom borcev. Dogodek je bil plod skupnega projekta pod okriljem LAS Mislinjske in Dravske doline (LAS MDD) pod imenom »Na stičišču treh dolin«. Zbrane sta nagovorila župan Občine Dravograd Anton Preksavec in predsednica Krajevne skupnosti Šentjanž pri Dravogradu Irena Vrhovnik. Oba sta v nadaljevanju prerezala trak, pri tem se jima je pridružil še predstavnik Društva borcev za napredek in razvoj Šentjanž Janez Rogina. V obnovljeni dvorani je sledil krajši kulturni program, v katerem so sodelovali učenci OŠ Šentjanž pri Dravogradu in Gimnazije Slovenj Gradec. KS Šentjanž je na koncu skupaj z ekipo Yagababe poskrbela tudi za manjšo pogostitev, celotno prireditev pa je povezovala domačinka Anja Vajde.

KS Trbonje

Na obisku pri jubilanu Frideriku Sagmeisteru

V mesecu juliju je 90 let praznoval Friderik Sagmeister. Ob njegovem jubileju so ga obiskali člani KS Trbonje in KORK Trbonje, ki so mu zaželeli še veliko zdravih in srečnih let med svojimi najdražjimi. Obiska je bil zelo vesel in nam povedal veliko lepega, pa tudi težkega o njegovi življenjski poti.

Rodil se je 6. 7. 1933 leta v Trbonjah kot nezakonski otrok mami Julijani, s katero sta živela skupaj z dedkom in babico. Na dedka je bil zelo navezan, saj mu je bil kot oče. Po očetu je imel tri polbratce in eno polsestro. Osnovno šolo je obiskoval v Trbonjah, nižjo gimnazijo na Ravnah. Leta 1950 se je vpisal v Prometno šolo v Ljubljani, kjer je uspešno končal prvi letnik, drugi in tretji letnik je nadaljeval v Puli, četrti letnik pa v Beogradu, kjer je šolo tudi dokončal. Leta 1954 se je zaposlil na železniški postaji Slovenj Gradec, po služenju vojaškega roka je prišel na železniško postajo v Dravograd, kratek čas je bil v Vuzenici, a ga je pot vodila nazaj v Dravograd, kjer je ostal vse do upokojitve leta 1991, in sicer 20 let kot prometnik, 20 let pa vodja železniške postaje. Leta 1956 je

spoznal svojo ljubezen Matildo Črešnik in se dve leti kasneje z njo poročil. V zakonu sta se njima rodila sin Miran in hčerka Ljuba. Z družino so živeli v Dravogradu, a je njegova želja bila, da se vrne v svoj rojstni kraj, kar mu je leta 1992 tudi uspelo. Veliko veselja mu prinašajo njegove čebelice, zanje skrbi še danes. Največ mu pomeni, da njegovi najbližji tako lepo skrbijo zanj in ženo. Zelo ponosen je tudi na svoje štiri vnuke in enega pravnuka.

Mihaela Rožič

Za otroke in njihove starše je začetek šolskega leta velik korak, ki prinaša nove izzive in priložnosti. Za otroke, ki se v vrtec vključujejo prvič, pa lahko rečemo, da je vstop v vrtec tudi njihov prvi korak k samostojnosti.

Mesec september je za otroke čas privajanja na novo okolje in na ljudi, ki ga bodo potolažili, mu pomagali in se z njim igrali, ko bosta mamica in očka v službi. Otroci pričnejo poleg staršev v svoj

VRTEC

Vstop v vrtec – otrokov prvi korak k samostojnosti

svet sprejemati še nekoga, ki mu bodo zaupali in ga sprejeli za svojega. Proces vzpostavitve zaupanja otroka pa je soodvisen z zaupanjem starša. Če torej vzgojiteljici zaupa starš, ji bo zaupal tudi otrok.

Starši so nam svoje otroke zaupali v varstvo že s tem, ko so ga vpisali v naš vrtec. Zato se vsem staršem na tem mestu zahvaljujemo in jim obljublamo, da se bomo za vse in za vsakega otroka posebej potrudili, da se bo pri nas počutil kot doma – varno, sprejeto, svobodno in ljubljeno, kar je tudi vizija našega vrtca.

Prvega septembrskega dne je prag našega vrtca prestopilo 70 novincev, vseh vključenih v šolskem letu 2023/24 pa je 351 otrok. V posameznih enotah in oddelkih še razpolagamo s prostimi mesti, zato vsem staršem, ki bi svojega otroka še želeli vključiti v naš vrtec, sporočamo, da lahko otroka v vrtec vpisete tudi med šolskim letom. Vabljeni, da se skupaj podamo v nov svet, poln dogodivščin.

Janja Kerbler

foto: FotoAnka

Tradicionalni poletni oratorij

V tednu med 21. in 25. avgustom je v Dravogradu potekal že tradicionalni poletni oratorij, tedensko dnevno varstvo za otroke v sklopu Cerkve, ki so ga pripravili mladi prostovoljci. Letos smo s 55 otroki in 25 animatorji spremljali pustolovščino hobita Bilba (iz knjige J. R. R. Tolkiena Hobit), ki je na svoji poti spoznal mnogo novega, zrasel v svojem srcu in se domov vrnil spremenjen. Ena od udeleženk je o oratoriju povedala: »Letos sem na oratoriju prvič in mi je neverjetno všeč. Animatorji so zelo prijazni in zabavni, zabavne so tudi igre in delavnice, všeč pa mi je, da polovico dneva preživim produktivno in se zabavam.«

Maša Črešnik

Občina Dravograd je podarila zvezke vsem dravograjskim šolarjem

Občina Dravograd je vsem učenkam in učencem dravograjskih osnovnih šol in tistim iz občine, ki obiskujejo šole s prilagojenim programom, ob začetku novega šolskega leta 2023/24 podarila zvezke formata A4. Učenke in učenci prve triade so v šolah prejeli po tri (1x brezčrtni, 2x veliki karo), ostali pa po pet zvezkov (3x črtasti, 2x mali karo).

Na letošnjih naslovnih straneh so na različne načine upodobljeni motivi občine, ki so jih ustvarili učenke in učenci s pomočjo mentorjev. S tem smo jih želeli spodbuditi za delo v prihajajočem šolskem letu 2023/2024 in jim hkrati sporočiti, da so pomemben del lokalne skupnosti. Zvezki šolarjev Osnovne šole Neznanih talcev Dravograd s podružnicami imajo na sprednji strani motive iz Dravograda, zvezki OŠ Šentjanž pa imajo različne motive, ki so jih narisali šentjanški šolarji OŠ Šentjanž sami. Hrbtna stran fotografije Dravograda iz Skale je ista kot na zvezkih šolarjev Osnovne šole Šentjanž pri Dravogradu.

Vsem otrokom in mladim želimo uspešno šolsko leto, polno lepih in nepozabnih dogodivščin.

Pretekli dogodki

Poletna osvežitev

Lepe poletne dneve smo izkoristili za druženje pred domom v prijetni, hladni senci. Po uvodnem ogrevanju smo se skupaj s fizioterapevtom Miho dodobra razmigali in poklepetali ob zabavnih vajah. Stanovalci se v telovadbo radi vključujejo, saj se zavedajo, da redna telesna aktivnost pripomore k ohranjanju telesnih sposobnosti in spretnosti, ki so potrebne za vsakodnevna opravila in aktivnosti. Zadostno gibanje tudi pozitivno vpliva na posameznikovo počutje in samozavest. Po končani telovadbi smo si privoščili priljubljeno poletno osvežitev – ledeno kavo, ki jo je marsikdo poizkusil prvič. Čas v dobri družbi je kar prehitro minil, zato že komaj čakamo na naslednje druženje.

Mateja Kadiš

Zdravnica Francka Šmid Borovnik zaključila z delom

»Vsak nov začetek prihaja s konca nekega drugega začetka.«
(Dan Wilson)

Francka Šmid Borovnik, dr. med., je bila sedem let naša sodelavka. Sicer upokojena zdravnica, specialistka družinske medicine, je s srčnostjo in strokovnostjo obravnavala naše stanovalce. Pridobila je zaupanje naših stanovalcev in si vselej prizadevala za njihovo dobrobit, ob njej so se počutili varno. Odlikuje jo osebni pristop do vsakega posameznika. Vedno je imela na zalogi dobro besedo in prijazen nasmeh za vsakogar; za stanovalce, njihove svojce in tudi za nas, zaposlene v domu.

V imenu vodstva, vseh zaposlenih in stanovalcev se ji zahvaljujemo za vse, kar je v teh letih lepega in prijaznega storila za nas. Resnično je zdravnica z veliko začetnico, ki je zmoгла združiti strokovnost in srčnost. V novem obdobju življenja ji želimo veliko zdravja in zadovoljstva.

Zaposleni KDS Črneče

Naše legende - Magdalena Čeh

90 let »tršice« Majde

Naša stanovalka, gospa Magdalena Čeh, je 14. avgusta praznovala res lep življenjski jubilej. Dopolnila je 90 let. »Tršica« Majda, kot smo jo poznali nekdani učenci dravogradske osnovne šole, je z nami že tretje leto. Majda je bila po poklicu učiteljica, ki je poučevala učence drugega razreda. Marsikatera od naših sodelavk se spomni, česa vsega se je pri njej naučila. Povedo, da je bila kot učiteljica vedno prijazna in potrpežljiva. Tudi zdaj, ko je naša stanovalka in prebiva na oddelku z osebnim spremljanjem, ki je namenjen osebam z demenco, v ospredje prihaja njena prijaznost in pozitivnost. Vedno se nas razveseli, prijazno opazi in pohvali naš izgled. »To je divota!« je eden izmed njenih priljubljenih stavkov, pa najsi gre za lepo pripravljen obrok, novo bluzo sstanovalka ali frizuro zaposlene v domu. Majda je »živa pesmarica«, saj skoraj ni besedila pesmi, ki ga ne bi poznala, pa naj gre za ljudske pesmi, narodnozabavne melodije ali slovenske zimzelene popevke. Ob vsakodnevnem prepevanju ji čas hitreje mineva. Najbolj pa se razveseli dvakrat na teden, ko njen sin Rajko prinese kitaro in kot naš prostovoljec prepeva z vsemi stanovalci v dnevnem prostoru. Želimo ji čim več zapetih pesmi in da bi ji zdravje služilo še vsaj še toliko kot do sedaj.

Maja Praper

OŠ Šentjanž

Prvošolčki iz Šentjanža

Prvi september je v šolskem koledarju zapisan kot prvi šolski dan. Za nekatere šolarje je to dan, ki bi ga z lahkoto prestavili še za kakšen mesec naprej, marsikdo pa ga težko pričakuje.

»Le kdo se veseli šole?« boste vprašali. Ja, kdo? Tisti majhni otroci, ki so bili še nekaj mesecev nazaj malčki v vrtcu! Za njih so bile počitnice predolge in prvi septembrski dan je bil zanje eden izmed najbolj pričakovanih dni. Komaj so čakali, da bodo šli v »ta pravo šolo«. List na koledarju se je končno obrnil in pokazal se je mesec september ... Ura še ni odbila štiri popoldan, ko se je jedilnica šole napolnila do zadnjega kotička. V prvi vrsti so sedeli bodoči policisti, učiteljice, vzgojiteljice, avtomehaniki, vulkanologi, zdravniki, frizerke, motoristi ...

Ja, res je, sami so nam povedali, kaj želijo postati, ko bodo veliki. In zaupali so nam, da od nas pričakujejo, da jih bomo naučili pisati, brati in računati.

Skupaj z nekaterimi učenci iz višjih razredov smo jim pričarali ča-

roben prvi šolski dan. Izvedeli so recept za čarobni napoj za sladko spanje, zaplesali čarobni ples preganjanja strahu in glasno izgovarjali skrivnostni urok: »Jaz sem pravi frajer! In moj prvi šolski dan bo zakon!« In strah pred šolo je zbežal skozi line v šolskih zidovih. Druženje se je nadaljevalo v njihovi novi učilnici, kjer so pobliže spoznali svoje nove sošolke in sošolke ter se posladkali s slastno torto, ki so jo spekle naše kuharice.

V ponedeljek, 4. septembra, je teh trideset prvošolcev že pogumno čakalo na prvo uro pouka s svojimi novimi učiteljicami, ki bodo pridno polnile njihove glave z novim znanjem in skrbale, da bodo vztrajali na svoji poti in sledili svojim ciljem. Upamo in verjamemo, da bodo nekoč res postali to, kar si želijo postati.

Renata Sešel

pŠ Libeliče

pŠ Črneče

Prvi šolski dan

Ko smo prispeli v šolo, so nas najprej sprejele in pozdravile učiteljice, nato pa smo s sošolci ponovili program, ki smo ga konec lanskega šolskega leta pripravili za sprejem prvošolcev. Okrog desetih so prispeli prvošolci skupaj z njihovimi starši. Predstavili smo jim dramsko igro, zapeli pesem, Maša pa je zaigrala na klavir. Učiteljica Kristina jih je nato poklicala k sebi, ter jim predala darila dobrodošli-

ce in jim okrog vratu nadela rumene rutice. Nato smo vsi skupaj odšli v jedilnico, kjer so nas pogostili s tortico. Ko smo se vrnili nazaj v razred, smo se poslovili od prvošolčkov, ki so odšli domov. Spoznali smo dve novi učiteljici, Natašo in Danijelo. Sledilo je kosilo, po kosilu pa smo se še zabavali ob športnih igrah. Veseli smo, da smo spet skupaj.

Maša in Maksim, 3. razred

OŠ Neznanih talcev Dravograd

Ob začetku šolskega leta

Sva sedmošolki Iza in Nia in pri pouku šolskega novinarstva sva se odpravili po šoli in povprašali nekaj učenk ter učencev 8. in 9. razredov, kako se jim je zdel začetek šolskega leta.

Prva prostovoljka May je odgovorila: »Prvi dan šole se mi je zdel zelo zanimiv, a ne maram zgodnjega vstajanja. Spoznali smo tudi novega razrednika učitelja Naceta, ki pa je zelo prijazen in pameten.« Osmošolcu Svitlu se prvi šolski dan ni zdel ravno zabaven: »Prvi šolski dnevi se mi ne zdijo zabavni, saj moram vstati hitreje kot ponavadi. Dobili smo tudi novega razrednika, in sicer učitelja Naceta. Je zelo prijeten in prijazen.«

Iza Sentič in Nia Krivograd

OŠ Neznanih talcev Dravograd

Novo šolsko leto

Melinda in Nika, učenki 8. b razreda, sva se odpravili povprašat učence 2. razredov o prvem šolskem dnevu.

Eva in Zarja sta povedali:

»Na prvi šolski dan sva se počutili super. Obe naju so pripeljali starši. Všeč nama je bilo, ko je po nas prišla učiteljica. V razredu sva se počutili prijetno, saj imava veliko prijateljev, s katerimi se lahko igrava.«

Nato sta nama učenca Maj in Črt povedala takole: »Prvi šolski dan sva se počutila v redu, čeprav nama je bilo težko vstati. V šolo naju je pripeljala mama in skupaj smo poslušali ravnateljev govor. Zelo sva se razveselila novega ravnatelja, nove učiteljice, glasbe in pa okrasitve.«

Melinda in Nika

OŠ Neznanih talcev Dravograd

Prvi šolski dan prvošolcev

Prvi šolski dan je za vsakega prvošolca nekaj posebnega, seveda tudi za njegove starše. Na OŠ Neznanih talcev Dravograd je učiteljica Anita izrazila dobrodošlico z besedami: »Prvošolci dobrodošli v čarobni svet učenja. Danes se začneja vaša šolska pustolovščina, polna novih znanj, novih prijateljstev in nepozabnih trenutkov. Smejte se, učite se in rastite. Dvignite ustne kotičke, se nasmejte in si nasmev zatakните za ušesa.«

Prvošolce in njihove starše sta nagovorila tudi ravnatelj Lovro Plimon in župan Anton Preksavec. Otroci so si ogledali predstavo čarodeja Andreja, nato pa se v spremstvu učiteljic odpravili v učilnici, kjer so se fotografirali, zapeli, zaplesali in se posladkali.

Ana Potočnik

OŠ Neznanih talcev Dravograd

Prvi september ...

Prvi september je prav poseben dan, saj se ponovno srečamo ob začetku novega šolskega leta. Vsak začetek nosi v sebi priložnost za nove dogodivščine, spoznanja in rast. Zato bi rad vsem učencem zaželel toplo dobrodošlico ter izrazil svoje veselje, da bomo skupaj preživeli ta pomemben del njihovega življenja.

Učenci so srce naše šole. Vsak izmed njih prinaša edinstveno energijo, radovednost in potencial. Želim, da se odpravijo na to učno potovanje z odprtim srcem in umom. Vsak dan v šoli je priložnost za odkrivanje novih znanj, razvijanje spretnosti in gradnjo močnih vrednot, ki jih bodo vodile skozi življenje. Skupaj z učitelji smo tu, da jim pomagamo pri procesu rasti in učenja.

Šola je kraj, kjer se učimo ne le o matematiki, zgodovini ali jezikih, temveč tudi o življenju samem. To je kraj, kjer se srečujemo s prijatelji, gradimo trajne spomine, se razvijamo kot posamezniki in se učimo sodelovati kot del skupnosti. Vsak izmed otrok je edinstven, z lastnimi sanjami, talenti in cilji. In prav moje poslanstvo ravnatelja je, da pomagam odkriti in razviti potenciale učencev ter jih spodbudim na njihovi učni poti.

Naj bo letošnje šolsko leto polno radovednosti in odprtosti za nova znanja. Želim, da učenci postavljajo vprašanja, raziskujejo, se poglobljajo vase ter si prizadevajo doseči svoje cilje. Vsak napredek, pa naj bo še tako majhen, je korak bližje k uresničitvi sanj. In šola je kraj, kjer sanje dobijo krila.

Vloga učiteljev je neprecenljiva. Njihova strast do poučevanja in predanost delu sta tisti, ki oblikujeta učne izkušnje naših učencev. Vsak dan vplivajo na njihova življenja, jim odpirajo vrata k znanju ter jim dajejo vzgled, kako postati odgovorne, radovedne in sočutne osebnosti. Hvaležen sem za njihovo nenehno trdo delo in predanost ter za to, da so del naše šolske skupnosti.

Tudi podpora staršev je ključnega pomena za uspeh njihovih otrok. Zahvaljujem se jim za zaupanje, ki so ga izkazali naši šoli. Želim, da oblikujemo trden most med domom in šolo in sodelujemo v korist otrok. Skupaj lahko gradimo močno šolsko skupnost, ki temelji na vzajemnem spoštovanju, razumevanju in odprtosti. Novo šolsko leto prinaša nove izzive, priložnosti in možnosti za rast. Skupaj bomo gradili okolje, kjer se bomo vsi počutili podprte, spoštovane in spodbujene. Naj bo to šolsko leto za vse izjemno, polno raznolikih izkušenj in nepozabnih trenutkov.

Veselim se sodelovanja z učenci, učitelji in starši, dosežkov učencev in vseh novih stvari, ki jih bomo skupaj odkrivali. Srečno v novem šolskem letu.

Lovro Plimon, ravnatelj OŠ Neznanih talcev Dravograd

Piknik Društva upokojencev

Tudi letos smo organizirali društveni piknik, ki je bil 25. avgusta pri Turistični kmetiji Vrajenk. Naši člani se tega piknika radi udeležijo, tudi letos jih je bilo čez 130. Druženje je potekalo v veselem in razgibanem vzdušju ter s pogovori med prijatelji in znanci. Posebej smo povabili člane nad 85 let, jim nudili brezplačno malico in pijačo ter poskrbeli za njihovo dobro počutje. Že nekaj let organiziramo tudi bogat srečelov. Dobitke prispevajo podjetja iz Dravograda in okolice, za kar se jim ob tej priložnosti še enkrat najlepše zahvaljujemo.

Marija Pristovnik

Pomoč Društva upokojencev med in po poplavih

V dneh od 4. do 6. avgusta je Koroško zajelo močno neurje z obilico padavin. Posledice so bile resnično apokaliptične. Tudi v Dravogradu smo bili močno prizadeti in odrezani od sveta, saj so bile vse tri vpadnice v kraj zaprte. Takoj smo vse prostovoljce programa Starejši za starejše obvestili, naj pokličejo starejše ali vzpostavijo kak drug stik, saj v prvih dneh nismo imeli signala in ponekod dolgo časa niso imeli niti elektrike. Vse potrebe starejših poplavljenih ali ogroženih od plazov smo povezali s Civilno zaščito, ki je delovala noč in dan. Avto, s katerim vozimo starejše po nujnih poteh, je bil v teh dneh v službi Civilne zaščite z našim šoferjem prostovoljcem Jožetom Verdinekom, ki je sprejemal klice in hkrati prevažal ljudi po intervencijskih poteh do zdravnika ali bolnišnice in dostavljal hrano za ekipe prve pomoči, gasilce in prostovoljce. V CZ je deloval tudi naš predsednik Željko Kljajić, s katerim sva bila redno v stikih. Nekateri smo na svoje domove sprejeli družine, ki so ostale brez vsega in tako pomagali premostiti prve najhujše začetke urejanja bivanja po nesrečah. Upajmo, da se take ujme nikoli in res nikoli več ne ponovijo.

Ivanka Mori

Letovanje članov Društva upokojencev v Izoli

Tudi letos smo člani našega društva v dveh terminih letovali v hotelu Delfin. Zadnji teden v maju in prvi teden v septembru se je letovanja udeležilo 85 članov. Ob prihodu v hotel nas je pozdravilo in se nam predstavilo vodstvo hotela. Počastili so nas s kapljico rujnega in nam zaželeli prijetno bivanje.

V obeh terminih nam je služilo lepo vreme in smo se lahko udeležili različnih dejavnosti na prostem in v zaprtih prostorih. Animatorji so poskrbeli za jutranjo telovadbo v notranjih bazenih. Nekaj članov se je odpravilo tudi na nordijsko hojo ali na individualne pohode v bližnjo okolico. Prevladovalo pa je seveda kopanje v toplém morju in v zunanjem bazenu. Ob hotelu smo se posluževali balinanja in ruskega kegljanja. Izlet z ladjico nam je omogočil opazovanje naše obale z morja. Obiskali smo Piran, biser naše obale. Sprehod po ozkih ulicah mesta do obzidja in cerkve nad mestom sta posebno doživetje. Večere smo preživljali ob plesni glasbi, zborovskem petju in tomboli. V tednu dni smo si nabrali moči in dobre volje za jesen, ki je pred nami. Pridružite se nam v terminih naslednje leto!

Sabina Lorber

ZLATA POROKA

Spoštovana Mihaela in Oto Lužnik,
v življenju naj sreča vaju najde,
naj oblije vaju mavrica neba,
zdravja naj natrosi,
zraven mnogo še zlata.

Iskrene čestitke ob vajini zlati poroki!

Občina Dravograd

Dostopnost Lekarne v času poplav

Delo farmacevta je odgovorno, pogosto naporno, a zelo lepo. Pravo veselje je pomagati ljudem, svetovati glede posameznikove terapije in podati strokovno mnenje. V času epidemij, razsajanja različnih bolezni in žal tudi naravnih nesreč se tega še toliko bolj zavemo. Kot zdravstveni delavci smo se ob zadnjih poplavah tudi v Lekarni Dravograd z veseljem odzvali ter kljub onemogočenemu dostopu do podatkov in ostalih ovirah reševali stiske pacientov. Lekarna je bila tudi dodatno vse te dni na razpolago izven delovnega časa za »klic v sili«. Stati posameznikom ob strani, še posebej v stiski, je verjetno eno največjih poslanstev vsakega človeka. Hvaležna sem, da sem lahko pomagala.

Vanja Kerbler Kocuvan

Od nas so se poslovili ...

Sonja Lampret
Rojena 1960
Trg 4. julija 57, Dravograd

Jakob Mori
Rojen 1951
Viška cesta 5, Dravograd

Srečko Gerškšč
Rojen 1965
Vič 19, Dravograd

Ana Grm
Rojena 1941
Sveti Danijel 35, Trbonje

Upoštevana so osmrtnice do zaključka redakcije 20. septembra

Dravograjčani spet enih boljših v državi

Ekipa prve pomoči Civilne zaščite Občine Dravograd je sodelovala na 27. regijskem preverjanju usposobljenosti ekip prve pomoči Civilne zaščite in Rdečega križa, ki je tudi v soorganizaciji Občine Dravograd potekalo v Vitanju. Ekipo Dravograda so sestavljali Martina Kališnik Jerič kot vodja ekipe ter člani Simon Rihter, Rajko Vrhovnik, Katja Polaner, Gašper Skrube in Simon Kravs. Pod budnim očesom ocenjevalcev so člani občinske ekipe odlično oskrbeli 16 poškodovancev – imitatorjev poškodb, med katerimi je bilo tudi devet članov PGD Šentjanž pri Dravogradu, ki so svoje delo opravili z odliko. Občinska ekipa je pri oskrbi nekaterih poškodovancev na delovnih mestih prešla vse možne točke oziroma dobila celo dodatne, kljub temu, da kar tri leta niso nastopali in jim je zaradi vseh obveznosti zmanjkalo časa za temeljitejšo pripravo. Člani ekipe so bili s svojim prikazom nudenja oskrbe poškodovancev v različnih pripravljenih situacijah oziroma scenarijih zadovoljni, saj so po zaključku dela na delovnem mestu s strani ocenjevalcev prejeli neprecenljive informacije. Z odlično uigranostjo so dosegli izvrsten rezultat in se uvrstili na državno tekmovanje, ki pa je žal bilo odpovedano.

Dominika Knez

Navodila za kmetovalce na poplavljenih območjih

Na Kmetijsko gozdarski zbornici Slovenije so pripravili podrobna navodila za kmetovalce o tem, kako ravnati na poplavljenih območjih. Zajeta so navodila o ravnanju s travinjem, silosi in balami, pašniki, poljščinami, sadjem, kako sanirati hleve in objekte za živali, krmo, stroje in tehniko. Opisani so tudi postopki pred krmljenjem s poplavljenim krmo, podrobnosti o nanosenem blatu ter navodila o ravnanju s pitno vodo za pitje, napajanje in čiščenje opreme. Podrobnosti lahko preberete na spletni povezavi v QR kodi.

Občina Dravograd

Javni natečaj in razpis

Občina Dravograd z namenom promocije in krepitev turistične ponudbe, identitete ter povečanja prepoznavnosti občine objavlja javna natečaja za logotip in slogan Občine Dravograd. Prav tako je objavljen tudi javni natečaj za idejno zasnovo in ime maskote Občine Dravograd. Rok za oddajo prijav je 15.10.2023. Podrobnosti najdete na spletni strani www.dravograd.si.

Občina Dravograd

Novi občani

Med 1. avgustom in 15. septembrom so luč sveta v naši občini ugledali Ožbe, Aleksej in Lori.

Dobrodošli med nami!

DOGODKI DRAVOGRADA

NEDELJA, 1. OKTOBER

Krajevni praznik KS Libeliče

Obeležitev krajevnega praznika s kulturnim programom in druženjem ob domačih dobrotah. Možen bo tudi ogled muzejskih zbirk. Vabita KS Libeliče in KPD Libeliče.

Ob 14.00, Bičivnek v Libeličah

PETEK, 6. OKTOBER

Koncert Roberta Petana

Robert Petan je »muskonter po duši, po srcu in popoldne«. Koncertira bodisi sam, bodisi v duetu Maja in Robi, pa z bendom The Rafter, spremljamo ga lahko v oddaji Kaj dogaja na prvem programu Televizije Slovenija. V Dravograd prihaja z zasedbo hudih glasbenikov in pevk, ki igrajo s srcem in posluhom, od katerih lahko pričakujemo suvereno in melodično protiutež Robertovim besedilnim in retoričnim izletom. Bo za potrpet, pravi. Prepričajte se sami!

Vstopnice so po ceni 7 € (predprodaja) oz. 10 € (na dan koncerta) na voljo preko spleta na Olaii, na bencinskih servisih OMV in trafikah 3DVA.

Ob 19.30, Dom borcev Šentjanž

SOBOTA, 7. OKTOBER

Odprtje razstave likovnih del 30. likovnega srečanja Ex tempore Dravograd

Ob 18.00, Dvorec Bukovje

PON. IN TOR., 9. IN 10. OKTOBER

Karierni sejem

Na kariernem sejmu se bodo mladim na čim bolj kreativen način predstavila koroška podjetja. V ponedeljek dopoldan bodo sejem obiskali mladi iz osnovnih šol, v torek pa srednješolci. Popoldan bo sejem odprt za splošno javnost.

Od 9.00 do 17.00, dvorana Špic D

SREDA, 11. OKTOBER

Literarni večer z Avgustom Demšarjem ob otvoritvi bralne značke za odrasle Korošci pa bukve beremo

Avgust Demšar je pisec kriminalnih romanov, najbolj znan po seriji romanov Primeri inšpektorja Vrenka, po katerih je bila posneta televizijska nadaljevanka. Spregovoril bo o pisateljskem delu in najnovešem romanu Tajkun. Z njim se bo pogovarjal pesnik, prevajalec in knjižni urednik Nino Flisar.

Ob 18.00, Knjižnica Dravograd

NEDELJA, 15. OKTOBER

Kaj potrebuje moški?

Monokomedija z dodatkom v izvedbi gledališke skupine Črneče, prva od šestih abonmajskih predstav v sezoni 2023/24. Abonmajske vstopnice lahko rezervirate na tel. 041252671 ali 041288591 oz. jih dobite na blagajni ob obisku prve predstave. Cena abonmajske vstopnice je 30 €. Predstava je tudi za izven, cena vstopnice za posamezno predstavo je 7 €.

Ob 18.00, dvorana Gasilskega doma Črneče

SREDA, 18. OKTOBER

Otroško srečanje »S prijatelji se dobim, da junija na odru stojim«

V dvorano gasilskega doma Črneče vabimo otroke, stare od 4 do 12 let, ki jih zanima, kako poteka, da postavimo pravljico na oder. Prvo srečanje bo namenjeno bolj informacijam in spoznavanju naše zgodbe za nadaljnja druženja. Dobili se bomo nekajkrat na leto, se skupaj družili, smejali, igrali, prepevali ... Na koncu pa pred gosti stali na odru (predvidoma v mesecu juniju). Prosimo, da se kandidati/kandidatke udeležite prvega srečanja, saj bomo oblikovali dokončno skupino otrok, s katero bomo sodelovali do junija.

Ob 17.00, dvorana Gasilskega doma Črneče

SREDA, 18. OKTOBER

Metuljčica

Delavnica pod vodstvom Dragice Navodnik in Anite Skutnik. Kraljica je najbolj odgovorna za naše obilje in zdravo postavljanje mej. Povezana je s kožo, vratom in ščitnico. Na obrazu se izraža v nasolabialnih gubah in okoli nosu.

Ob 17.00, Mladinski center Dravograd

SREDA, 18. OKTOBER**Odprtje razstave koroških likovnikov**

Na razstavi se bodo predstavili umetniki, ki so se udeležili srečanja koroških likovnikov na Košenjaku v mesecu maju.

Ob 18.00, cerkev sv. Vida

ČETRTEK, 19. OKTOBER**Branje ob kavi**

Ljubitelji knjig se srečujemo, da beremo in se pogovarjamo o različnih literarnih delih. Prav tako so srečanja odlična priložnost za druženje in povezovanje z drugimi ljubitelji knjig. Vsi udeleženci pa sodelujemo v bralni znački za odrasle Korošci pa bukve beremo. Vabita Društvo upokojencev Dravograd in Knjižnica Dravograd.

Ob 10.00, Knjižnica Dravograd

SREDA, 25. OKTOBER**Vznemirljivi svet skrivnostnih kultur Indije, Japonske, Tibeta in Kitajske**

Razstava bo prikazala izjemno pestrost nenavadnih stvaritev Indije in dežel Daljnega vzhoda: Japonske, Tibeta in Kitajske. Manjši del predmetov bo bolj standardnega značaja (pohištvo, meči, skulpture, razglednice), večino pa bodo tvorile velike zaokrožene zbirke ekskluzivnih predmetov, ki jih ni videti v naših in le redko v tujih muzejih (imperialni pečatniki, cesarski edikti in dekreti, stari svitki in lesorezne upodobitve samurajev, gejš, templjev in neverjetna pestrost oblik davnih kovancev, amuletov in upodobitev bojevnikov).

Ob 17.00, Dvorec Bukovje

ČETRTEK, 26. OKTOBER**Potopisna predstavitev Geoparka Karavanke**

Geopark Karavanke združuje trinajst občin iz Slovenije in Avstrije, med njimi je tudi Dravograd. Jožef Kladnik bo kot planinec in planinski vodnik PD Dravograd v sliki in besedi predstavil nekaj prekrasnih vrhov na tem področju, ki jih obiskuje vsako leto (Košenjak, Peca, Obir).

Ob 17.00, Knjižnica Dravograd

PETEK, 27. OKTOBER**Komemoracija ob dnevu spomina na mrtve**

Občinski odbor ZB za vrednote NOB Dravograd organizira občinsko komemoracijo pri spomeniku vsem žrtvam vojn pri občinski stavbi Dravograd. V programu sodelujejo Dravograjski sekstet in Godba na pihala Ojstrica.

Ob 16.00, spomenik pred občinsko stavbo

PETEK, 27. OKTOBER**Proslava ob dnevu reformacije**

Letošnji program proslave bosta oblikovala Andrej Ofak in Borut Mori z literarnim projektom Josip Jurčič. Besedila bo interpretiral Matjaž Pikalo. Slavnostni govornik na proslavi bo mag. Zmago Godina.

Ob 18.00, Dvorec Bukovje

PONEDELJEK, 30. OKTOBER**Shod čarovnic in čarovniški ples**

Od 17.00 dalje, dvorana ŠPiC D

**PLANINSKO DRUŠTVO DRAVOGRAD
VABI NA POHODE****DOBRČA (1634 m)**

sobota, 14. oktober 2023

Vodnik in prijave: Ivana Kotnik 051 315 963, ivana.kotnik@gmail.com

Tura: lahka nezahtevna pot (L), 6 ur hoje

Prevoz: organiziran

DRUŠTVO UPOKOJENCEV DRAVOGRAD**Kostanjev piknik**

Društvo upokojencev Dravograd vabi na kostanjev piknik, ki bo v petek, 20. oktobra 2023, ob 13.00 pri kmečkem turizmu Vrajenk na Viču. Kostanje in mošt nudi društvo.

ŠPORT

KEGLJANJE - 2. SL VZHOD - moški

DRAVOGRAD TRO : IMPOL

21. 10. 2023 ob 17.00 - Športni center Dravograd

KOŠARKA – člani Pokal Spar

DRAVOGRAD Koroška : Ježica

3. 10. 2023 ob 19.00 - Dvorana ŠPIC D Dravograd

KOŠARKA – člani 3.SKL

DRAVOGRAD Koroška : Krško

14. 10. 2023 ob 19.00 - Dvorana ŠPIC D Dravograd

DRAVOGRAD Koroška : Hrastnik

28. 10. 2023 ob 19.00 - Dvorana ŠPIC D Dravograd

KOŠARKA – kadeti U-16

DRAVOGRAD Koroška : Bistrica A

1. 10. 2023 ob 11.00 - Dvorana ŠPIC D Dravograd

KOŠARKA – mladinci U-18

DRAVOGRAD Koroška : nasprotnik še ni znan

7. 10. 2023 ob 10.00 - Dvorana ŠPIC D Dravograd

DRAVOGRAD Koroška : nasprotnik še ni znan

14. 10. 2023 ob 19.00 - Dvorana ŠPIC D Dravograd

KOŠARKA – mladinci U-20

DRAVOGRAD Koroška : Ježica

1. 10. 2023 ob 17.00 - Dvorana ŠPIC D Dravograd

NOGOMET – 3. SNL vzhod - člani

KOROŠKA DRAVOGRAD : Drava Ptuj

1. 10. 2023 ob 15.30 - ŠC Dravograd

KOROŠKA DRAVOGRAD : Avto Rajh Ljutomer

14. 10. 2023 ob 15.00 - ŠC Dravograd

KOROŠKA DRAVOGRAD : Avto Rajh Ljutomer

21. 10. 2023 ob 15.00 - ŠC Dravograd

NOGOMET - ONL Dravograd

3. 9. 2023

1.krog

10. 9. 2023

2.krog

17. 9. 2023

3.krog

24. 9. 2023

4.krog

Prva tekma se prične ob 9.00 in druga ob 10.10.

NOGOMET – KADETI U-17 1.SKL

NŠ DRAVOGRAD : OLIMPIJA LJUBLJANA

15. 10. 2023 ob 15.30 - ŠC Dravograd

NOGOMET - ST. DEČKI U-15 1.liga

NŠ DRAVOGRAD : OLIMPIJA LJUBLJANA

15. 10. 2023 ob 13.30 - ŠC Dravograd

NOGOMET - ST. DEČKI U-15 Maribor B

NŠ DRAVOGRAD : NŠ Maribor

8. 10. 2023 ob 11.00 - ŠC Dravograd

NŠ DRAVOGRAD : NK Kungota

22. 10. 2023 ob 11.00 - ŠC Dravograd

NOGOMET - ML. DEČKI U-13 Maribor 1. sk.

NŠ DRAVOGRAD : NŠ NK Radlje

14. 10. 2023 ob 10.30 - ŠC Dravograd

NOGOMET - ML. DEČKI U-13 Maribor 3. sk.

NŠ DRAVOGRAD : NK Jurovski dol

1. 10. 2023 ob 10.30 - ŠC Dravograd

NŠ DRAVOGRAD : NK Kovinar

15. 10. 2023 ob 10.30 - ŠC Dravograd

NOGOMET – ST. CICIBANI U-11 9:9 MB 1.skupina

NŠ DRAVOGRAD : NŠ NK Radlje

14. 10. 2023 ob 9.00 - ŠC Dravograd

NOGOMET – ST. CICIBANI U-11 7:7 MB Koroška liga

NŠ DRAVOGRAD : NK Akumulator

1. 10. 2023 ob 9.00 - ŠC Dravograd

NŠ DRAVOGRAD : NK Fužinar SIJ Ravne Systems

29. 10. 2023 ob 10.00 - ŠC Dravograd

NOGOMET – ST. CICIBANI U-9 7:7 MB Koroška liga

NŠ DRAVOGRAD B : NK Fužinar SIJ Ravne Systems

7. 10. 2023 ob 9.00 - ŠC Dravograd

NŠ DRAVOGRAD A : NŠ DRAVOGRAD B

15. 10. 2023 ob 9.00 - ŠC Dravograd

NŠ DRAVOGRAD B : NK Korotan

28. 10. 2023 ob 9.00 - ŠC Dravograd

NŠ DRAVOGRAD A : ND Slovenj Gradec

29. 10. 2023 ob 9.00 - ŠC Dravograd

SHOP ČAROVNIČ

ponedeljek, 30. 10. 2023
od 17.00 do 21.00

pred in v dvorani
SPIC D

grozovito
strašljivo
prizorišče

zabava za mlado
in staro

KOROŠKI KARIERNI SEJEM

9. in 10. oktober 2023

Dvorana Špic D, Dravograd

od 8.00 do 17.00

RAZPORED SEJMA

PONEDELJEK, 9. 10. 8.00 - 13.00

devetošolci koroških
osnovnih šol

TOREK, 10. 10. 8.00 - 13.00

srednješolci zaključnih
letnikov koroških srednjih šol

9. IN 10. 10. 14.00 - 17.00

splošna javnost
PROST VSTOP!